

ОКСАНА ЗАБУЖКО
ПРО НОВУ КНИГУ:
«ЦЕ НЕ ХРОНІКА
ПОДІЙ, ЦЕ ХРОНІКА
ПОЧУТТІВ»

стор. 13

ЦІНА ДОГОВІРНА

ВИДАННЯ ВІЛЬНИХ ЖУРНАЛІСТІВ

Хроніки ЛЮБАРТА

№37 (200) • 18 грудня 2014 року

Передплатний індекс – 49831

• НОВИНИ • ПОЛІТИКА • ІНТЕРВ'Ю • КОМЕНТАРІ • ФАКТИ • КОМУНАЛКА • СПОРТ • ЗІРКИ • НОВИНИ • ПОЛІТИКА • ІНТЕРВ'Ю • КОМЕНТАРІ • ФАКТИ • КОМУНАЛКА • СПОРТ • ЗІРКИ •

ВОЛИНСЬКИЙ ГУБЕРНАТОР НЕ ПЛАТИТЬ ЗА «КОМУНАЛКУ»

стор. 3

ПЕРЕКОТИПОЛЕ, або Як тасувалася колода міських депутатів

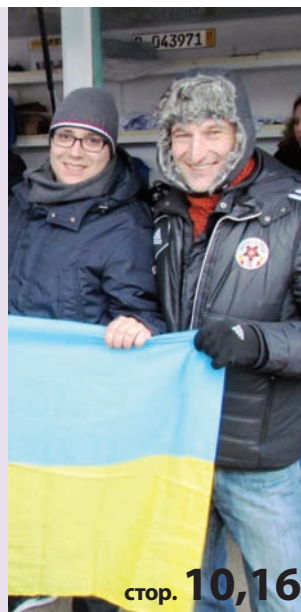

Життя – річ непередбачувана. Кажуть, ніколи не знаєш, що чекає тебе за рогом. Політика в Україні – це більш непередбачувана річ, де керуються здебільшого не принципами й ідеологією, а інстинктами, кулуарними домовленостями про розподіл посад та впливів. Біда полягає у тому, що виборці дозволяють політикам грати за такими правилами, міняти коней на переправі та бути чемпіонами у важкій вазі в мистецтві маніпуляції, пропаганди, виправдань. Їхніх слів так багато, а позиція так стрімко змінюється, що часто важко зрозуміти, з чого ж усе починалося.

стор. 7, 8

СХОДИТИ НА «БАВАРІЮ» У БЕРЛІНІ

ЖУРНАЛІСТ
«ХРОНІК
ЛЮБАРТА»
ПРОТЕСТУВАВ
НІМЕЦЬКУ
ФУТБОЛЬНУ
КУЛЬТУРУ

стор. 10,16

БЮДЖЕТ ПРОЩАННЯ З ІЛЮЗІЯМИ

Заходи з економії видаткової частини бюджету, пропонувані урядом, підірвали інформаційний простір. Про них багато хто вже чув, тому не будемо зупинятися на якихось конкретних речах. Зрештою, короткий перелік заходів опубліковано на сусідній шпальті. Поговоримо про тенденції.

стор. 8

X КОМУНАЛЬНИЙ ТЯГАР

У МЕРІ ХОЧУТЬ
ПОЗБУТИСЯ
ЧОТИРЬОХ ЗБИТКОВИХ
ПІДПРИЄМСТВ

Чотири комунальні підприємства Луцька планують невдовзі ліквідувати. Про це стало відомо 17 грудня під час засідання виконавчого комітету міської ради.

За словами начальниці відділу фінансового контролю та аудиту Валентини Малютіної, такі пропозиції направила робоча група, члени якої розглядали перспективи розвитку комунальних підприємств міста, основні показники їх фінансово-господарської діяльності за минулий рік та виконання фінансових планів за підсумками першого півріччя та дев'яти місяців поточного року.

Ідеться про ліквідацію комунальних підприємств «Естет», «Зелене господарство м. Луцька», «Луцькмістобуд» та МГЛОЦ «Здоров'я жінки». За результатами аналізу, всі вони не мають доцільності у функціонуванні, а їх фінансовий стан – незадовільний. Наприклад, прибуток центру «Здоров'я жінки» складає одну тисячу гривень. При цьому спеціалісти цієї установи надають пацієнтам платні послуги, й усі вони працюють як сумісники.

Також через відсутність достатнього обсягу робіт для забезпечення належного виконання комунальним підприємством власних зобов'язань, тривалу прострочену податкову заборгованість та затримки у виплаті заробітної плати, члени робочої групи дійшли висновку про недоцільність одночасного функціонування КП «Зелене господарство м. Луцька» та КП «Парки та сквери м. Луцька». Усі активи ліквідованого підприємства, за планами робочої групи, буде передано КП «Парки та сквери м. Луцька». Як наголосила Валентина Малютіна, рішення про ліквідацію цих установ ухвалюватиме сесія міської ради.

Члени робочої групи, враховуючи специфіку діяльності кожного підприємства, поділили комунальні підприємства міста на кілька груп. Це соціально важливі з точки зору забезпечення безперервної життєдіяльності міста, планово збиткові (за нинішніх умов господарювання): ДКП «Луцьктепло», КП «Луцькводоканал», Луцьке підприємство електротранспорту. До соціально важливих прибуткових віднесено окремі ЖКП міста, «Луцькспецкомунтранс», «Луцьквітло», КП «Парки та сквери м. Луцька» тощо.

Виокремили й таку групу підприємств як дотаційні з просвітницькими та іміджевими функціями, що не мають першочерговою метою отримання прибутку, доходи яких не покривають витрати на їх функціонування та потребують дотацій з міського бюджету: КП «Луцький зоопарк», КП «Ласка», КП «Центр туристичної інформації та послуг», КП «Газета «Луцький замок», Луцький міський трудовий архів. Серед планово прибуткових – КП «Ідальня №26», КП «АвтоПаркСервіс», КП «Луцьккреклама».

X НОВІ ОБЛИЧЧЯ

У ВОЛИНСЬКОМУ
УДАРИ – ВІДЧУТНІ
КАДРОВІ ЗМІНИ

11 грудня 2014 року у Луцьку представили нових керівників міської та обласної організацій політичної партії «УДАР». Під час прес-конференції прихильники Віталія Кличка заявили, що досі ніколи не були в політиці, а на партійне керівництво погодились, щоб посилити цю політичну команду перед стартом місцевої виборчої кампанії.

Новим головою ВОО ПП «УДАР» став Юрій Гупало, міську організацію очолив Валерій Бутко. Представляти нових очільників цієї політичної структури на Волині приїхав заступник голови центрального виконавчого комітету України Олексій Рябикін. З його слів, у регіоні ця кадрова зміна має посилити роботу партії.

Зі слів Олексія Рябикіна, перед висуванням кандидатів у всіх містах області партія проводитиме громадські обговорення, за результатами яких ця політична сила навіть обіцяє підтримати перспективних незаангажованих лідерів.

X НА НОЖАХ

БУРШТИНОВИЙ КОНФЛІКТ
САМООБОРОНИ І «ПРАВОВОГО СЕКТОРУ»

Волинські революціонери не можуть знайти спільної мови у питанні незаконного видобутку бурштину-сирцю на Маневиччині.

12 грудня активісти «Правового сектору» виявили поблизу сіл Кукли, Гута-Лісівська та Оконськ Маневичького району сотні копанок, кілометри ровів та десятки людей, що нелегально видобували цінний камінь.

За словами Павла Данильчука, якого, до слова, наступного дня усунули з посади очільника волинського «Правового сектору», здійснити рейд на Маневиччину вирішили після того, як невідомі, представившись «Правим сектором», піймали місцевого жителя, прикували наручниками та п'ять годин поспіль допитували, чому він там блукає.

На місці «правосеки» застали копаців, виявили низку копанок, що ведуть до основного місця нелегального видобутку. Спершу копаці заявляли про «кришу» від місцевих правоохоронців і погрожували зброєю, а частина з них завчасно втекла, оскільки дізналася про візит революціонерів.

Павло Данильчук відзначив, що вдалося затримати машину із мотопомпою, що мала рівненський номерний знак. Із 15 осіб, яких затримали та передали правоохоронцям, були місцеві та жителі Рівненської області.

Того ж дня Данильчук заявив і про присутність на місці представників Самооборони Волині, роль яких він, мовляв, зрозуміти не зміг. Самооборонці нібито заявили активістам «Правового сектору», що теж приїхали на виклик, але машини з нелегальними копачами затримувати відмовилися.

Однак через кілька днів, 16 грудня, активісти Самооборони Волині заявили, що хлопці з «Правового сектору» стріляти по

їхньому автомобілю. Цю інформацію підтвердили того ж дня і у волинській міліції.

За словами начальника УМВС у Волинській області Петра Шпиги, 12 грудня на території незаконних копанок справді виник конфлікт між активістами з використанням вогнепальної зброї. Правоохоронці виявили на місці гільзи від автомата та автомобіль із дірками від куль.

І хоча активісти ПС повідомляли про затримання копаців, Петро Шпига запевнив, що на гарячому нікого затримати не вдалося. Мовляв, для того, щоб довести вину конкретних осіб за статтею 240 ККУ (Порушення правил охорони надр), потрібно опитувати свідків та проводити інші слідчі дії.

За фактом стрілянини розпочали провадження за статтею 296, 4 (Хуліганство із застосуванням вогнепальної або холодної зброї чи іншого предмета, спеціально пристосованого або заздалегідь заготовленого для нанесення тілесних ушкоджень).

Начальник УМВС України у Волинській області Петро Шпига пояснив, що правоохоронці наразі не готові звинувачувати жодну з організацій у «кришу-

ванні» нелегального видобутку бурштину.

Він спростував повідомлення активістів «Правового сектору» про те, що Самооборона нібито «кришує» копанки, натомість нагадав, що міліціонери з самооборонівцями спільно виїжджають на болота, щоб припинити такі злочини.

Петро Шпига повідомив, що спершу в чергову частину райвідділу міліції надійшло повідомлення про те, що поблизу села Лісове невстановлені особи видобувають бурштин-сирець, за викликом виїхала слідчо-оперативна група. А згодом надійшло ще одне повідомлення від невідомої особи про те, що поблизу того ж села невідомі особи стріляли з вогнепальної зброї.

Відомості про події належним чином зареєстрували у журналі єдиного обліку заяв і повідомлень.

«Згодом з'ясувалося, що невстановлені особи за допомогою спеціального обладнання здійснювали незаконний видобуток бурштину. На місце події виїхали представники Самооборони майдану Волині та члени «Правового сектору», між якими виникла суперечка. Згідно з показами

свідка, один із членів «Правового сектору», який був озброєний вогнепальною автоматичною зброєю «АКМС» калібру 7,62, здійснив два постріли по колесах автомобіля «Форд Транзит», яким приїхали самооборонівці. У результаті огляду місця події вилучено одну гільзу під патрон калібру 7,62Х39 мм та автомобіль «Форд Транзит», які передали для проведення експертизи», – розповів Петро Шпига.

Виявлені на місці події особи, які здійснювали незаконний видобуток бурштину, від дачі будь-яких показів, згідно зі статтею 63 Конституції України, відмовилися. Правоохоронці ж проводять заходи щодо розшуку особи, яка стріляла з автоматичної зброї та з місця події зникла, і встановлення зняття злочину.

«Сьогодні ми робимо все для того, щоби з'ясувати обставини вчинення правопорушення. Скажу більше: ми не дозволимо жодній із політичних або громадських організацій дестабілізувати ситуацію в регіоні. Винні особи, незалежно від їхньої приналежності, мають нести відповідальність», – підсумував начальник УМВС.

Загалом із початку року в регіоні розпочато 25 кримінальних проваджень, пов'язаних із незаконним видобутком корисної копалини загальнодержавного значення, зокрема бурштину-сирцю. У 12 провадженнях 27 особам оголошено про підозру у вчиненні правопорушень, передбачених статтею 240 Кримінального кодексу України. А відтак, згідно з вироками суду, винних осіб притягнуто до відповідальності у вигляді штрафних санкцій на загальну суму 185600 гривень. Окрім того, в дохід держави конфісковано технічні засоби, за допомогою яких здійснювався незаконний видобуток бурштину.

X РОТАЦІЯ

НА ВОЛИНІ ОНОВИЛИ
КЕРІВНИЦТВО
«ПРАВОВОГО СЕКТОРУ»

Дмитро Ярош припинив повноваження керівника «Правового сектору» на Волині Павла Данильчука. Про це стало відомо 12 грудня 2014 року, відповідні повідомлення з'явилися на сторінках місцевих інформаційних ресурсів з посиланням на сайт «Правового сектору».

За формулюванням керівництва «Правового сектору», кадрові зміни на Волині спричинила незадовільна ситуація в діяльності волинського осередку організації та у його внутрішньому стані.

Виконувати обов'язки керівника волинських однопідприємств буде Сергій Дружинич (на фото). Це керівник ковельського осередку «Правового сектору»,

кандидат у депутати по виборчому округу № 21, якому вдалося посісти друге місце за результатами голосування 26 жовтня 2014 року.

Допоки немає обраного керівництва, «Правим сектором» на Волині опікуватиметься організаційний комітет.

Шановні читачі!
Якщо ви не отримуєте газету

Хроніки ЛЮБАРТА

у поштову скриньку,
її можна передплатити

Увага! Вартість передплати на місяць – 4,29 грн

на 3 міс. – 13,47 грн

на 6 міс. – 28,59 грн

на 12 міс. – 58,38 грн

Передплатний
індекс –
49831

Вартість передплати вказана без урахування послуг поштової зв'язку

Х ОТАКОЇ!

ВОЛИНСЬКИЙ ГУБЕРНАТОР НЕ ПЛАТИТЬ ЗА «КОМУНАЛКУ»

Андрій ЛУЧИК

Голова Волинської ОДА Володимир Гунчик невчасно сплачує за спожиті комунальні послуги. Як з'ясували «Хроніки Любарта», губернатор має 715 гривень заборгованості зі сплати «комуналки» ще за жовтень 2014 року.

Зокрема, за утримання своєї квартири на вулиці Гулака-Артемівського в Луцьку Гунчик боргує 186 грн, вивіз сміття – 10 грн, опалення – 114 грн, гарячу воду – 46 грн, газ – 21 грн, воду – 122 грн, електроенергію – 122 грн, утримання тварин – 30 гривень. За листопад Володимир Гунчику нарахували ще 982 гривні за надані послуги.

Як відомо, Луцький міський обчислювальний центр, який є посередником у прийомі комунальних платежів, робить перерахунок після 5-го числа місяця. Тобто якщо людина не оплатила свій рахунок вчасно, до 25-го числа поточного місяця, наступного в квитанції вже відображається заборгованість.

Нині, коли стрімко падає рівень життя, підвищуються тарифи на газ, відключають електроенергію, а влада закликає економити енергоносії та вчасно сплачувати за спожиті послуги, щоб не відбулося колапсу, особливо цинічним є недотримання своїх же вимог. Класична приказка про скалку в чужому оці та колоду в своєму.

Скажете, ну не мав чоловік грошей, ну забув заплатити за один місяць, подумаеш... Але лідер громади має бути взірцем для наслідування, вести за собою людей, а не поганяти їх нагайкою, їдучи позаду в кареті. Що, власне, й відбувається.

Більше того, Володимир Гунчик – не бідний чоловік. У 2013 році він отримав заробітної плати близько 1,2 млн гривень, ще майже 4 млн гривень зберігалося на рахунках у банку. Тому тезу про «не мав грошей» відкидаємо відразу як фантастичну.

Щодо заборгованості лише в один місячний платіж. Прошу звернути увагу на рядок «утримання тварин». Місячна плата складає 2 гривні, а заборгованість – 30 гривень. Нескладними математичними діями доходимо висновку, що заборгованість складає понад рік. Тобто Гунчик ПРИНЦИПОВО не платить у міську казну Луцька за утримання тварин, хоча це вартує якихось смішних грошей за його мірками. Копієчка до копієчки, як то кажуть.

Наостанок хочеться побажати волинському губернаторові врешті усвідомити, на яку посаду він потрапив і що там насправді потрібно робити. А ще «Хроніки Любарта» сподіваються, що 5 гривень, витрачених на утримання квартири Гунчика, допоможуть йому нарешті розрахуватися зі своїми комунальними боргами й надалі вчасно сплачувати за спожиті послуги.

Квитанція за комунальні послуги на ім'я Володимира Гунчика. Вона містить такі дані: Адреса: ГУЛАКА-АРТЕМІВСЬКОГО, Будинок: 4, Площа: 75.10, 73.39 Кімн.: 2, Під'їзд: 0.300-0. Також вказано номер рахунку та інші технічні дані.

К В Н Т А Н І Я № 39
за листопад місяць 2014 року /в гривнях/

Послуга	Заборгован./Субсид.	Нараховано!	Сума до плати!	У наявності!
/переплата/Конпл.	/лістопад/	до оплати/оплачено!		
УТРИМ. КВАРТИРИ	186.83	0	186.83	373.66
ВИВІЗ СМІТТЯ	10.62	0	12.92	23.54
ОПАЛЕННЯ	114.43	0	353.96	468.39
ГАРЯЧА ВОДА	46.66	0	172.76	219.42
СТІКНИ ГАР. ВОДИ	7.44	0	27.55	34.99
Г. А. С. 02318..	21.39	0	16.40	37.79
ВОДА	122.38	0	97.30	219.68
ЕЛЕКТ. ЕНЕРГІЯ	122.98	0	59.68	182.66
ПЛАТА ЗА ЗЕМЛЮ	0.25	0	0.25	0.50
Каб. Тех. Воли	46.00	0	46.00	92.00
УТРИМ. ТВАРИН	30.00	0	2.00	32.00
ДОПОМОГА	6.70	0.00	6.70	13.40
В С І З Г Р	715.68	0.00	982.35	1698.03
Г А З				5.00

Електроенергійний рахунок за електроенергією:
СУМА ДО ОПЛАТИ по рахунку 182.66 грн.
Кінець місяця 31.12 на 26.11.14
Детальний рахунок надішліть на адресу споживача

Відда А Ч Е Н О Сума 5.00

845293364 18:45:58
Пункт: 04 Касир: АНУШОВА О С Дата 15.12.14

Х ПО-НОВОМУ

GPS У КОЖЕН АВТОБУС

У громадському транспорті Луцька донині не можуть навести лад із роботою GPS-обладнання. Труднощі виникають у Луцького підприємства електротранспорту, яке зобов'язали до 1 січня виправити ситуацію.

Як стало відомо на крайньому засіданні виконавчого комітету Луцької міської ради, станом на 10 грудня між виконкомом та ЛПЕ укладено договори на перевезення пасажирів за маршрутами №№9а, 24, 25, 26, 28, 29, 30 та 32. У кількох автобусах з різних причин не працює система GPS-навігації, а тому не можна прослідкувати прохідність їх рейсу.

Міський голова Микола Романюк відзначив позитивом те, що скарг від пасажирів на якість перевезень немає, водночас питання функціонування GPS та озвучування зупинок потребує постійного контролю. Відтак мер дав доручення, аби до 1 січня 2015 року всі автобуси ЛПЕ були обладнані GPS-навігацією.

Х ПІЛЬГОВИЙ ПРОЇЗД

МЕРІЯ ВИЗНАЧИЛА, ХТО ЇЗДИТИМЕ У МАРШРУТКАХ БЕЗПЛАТНО

Виконавчий комітет Луцької міської ради затвердив перелік громадян, які матимуть додаткові пільги у громадському транспорті наступного року.

З огляду на те, що субвенції за пільгові перевезення вистачає лише на часткове покриття збитків від реальних обсягів перевезень пільговиків та з метою надання якісних послуг, виконком Луцькради 17 грудня затвердив додаткові пільги в автобусах на міських маршрутах.

Отож, у цей перелік потрапили такі категорії пільговиків: інваліди війни (з одним супровідником інваліда першої групи); учасники бойових дій; особи, на яких поширюється статус члена сім'ї загиблого (померлого); діти-інваліди до 18 років (з одним супровідником) та інваліди з дитинства першої та другої груп (з одним супровідником інваліда першої групи); інваліди по зору та інваліди з ураженням опорно-рухового апарату першої та другої груп (з одним супровідником інваліда першої групи); постраждали від аварії на ЧАЕС першої категорії та учасники ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС другої категорії; ветерани ОУН-УПА; особи, визнані жертвами нацистських переслідувань; громадяни, яким за рішенням виконавчого комітету міської ради видано посвідчення на право безоплатного проїзду в міських автобусах; почесні громадяни міста Луцька.

Для того щоби скористатися цими пільгами, слід пред'явити водію відповідне посвідчення.

Х СТАТУС І СТАТКИ

ГУНЧИК – БОМЖ?

Голова Волинської обласної державної адміністрації Володимир Гунчик задекларував 1 198 251 гривню доходів у 2013 році. Про це сказано в його декларації про доходи, розміщеній на сайті Адміністрації Президента у зв'язку з люстраційною перевіркою. З них 1 190 142 гривні становить заробітна плата.

Також у власності Гунчика перебуває лише земельна ділянка площею 0,18 га. На банківських рахунках губернатора зберігаються 3,83 мільйона гривень, з них внесли в 2013 році 361,3 тисячі гривень.

Також згідно з опублікованою 15 грудня 2014 року декларацією за минулий рік, Володимир Петрович не мав у власності автомобілів чи інших транспортних засобів.

Жодного нерухомого майна, окрім вказаної земельної ділянки, у власності голови ОДА та членів його родини (як і самої родини) немає. Йдеться про відсутність як найманого, так і власного житла.

Проте зазначимо, що за інформацією інтернет-видання «ВолиньPost», 3 грудня під час засідання антикризового енергетичного штабу в облдержадміністрації Володимир Гунчик дорікнув луцькому меру про неекономний режим споживання енергоносіїв у місті, сказавши, що він відчуває це «по теплу батареї у своїй квартирі».

Цікаво, це він так понтувався перед присутніми, що має власну квартиру? Чи де ж його пресловуті батареї? А може, просто ненароком «помілився» щодо свого помешкання на Гулака-Артемівського, заповнюючи декларацію про доходи?

Зрештою, можуть бути й інші варіанти, кому належить згадане вище житло, але все ж «Хронікам Любарта» хотілося б почути якусь переконливу версію з вуст самого губернатора.

Х УСІМ МИРОМ

ШКОЛЯРСЬКА «БРОНЯ»

Юрій КОНКЕВИЧ

У коридорах луцької гімназії №4 імені Модеста Левицького в останні дні навчання першого семестру та перші дні вимушено ранніх зимових канікул розгорнулося виробництво військової амуніції. «Усе для фронту, все для перемоги і безпеки українських солдатів!» – це девіз гімназистів, які гуртом (і школярі, і вчителі, і батьки) плетуть маскувальну сітку для техніки та бліндажів. Діти на перервах і після уроків зав'язували тисячі стрічок білої матерії, аби хоча б у такий спосіб долучитися до загальної перемоги наших воїнів.

«Наші гімназисти виготовили уже чотири маскувальні сітки. Всі вони призначені передусім для укриття бойової техніки – танків, БТРів, САУ. Мають розміри 10*10 метрів, – розповідає «Хронікам Любарта» директор гімназії №4 ім. М. Левицького Олександр Мишковець. – Це військове спорядження максимально легке, сітка важить не більш як 30 кілограмів».

Першу маскувальну амуніцію минулого тижня через спілку воїнів-афганців передали на потреби батальйону «Айдар», дві поїде на схід цього тижня, ще одна – наступного.

ЗА КРОК ДО ВЛАСНОСТІ: ЯК БУДЕ ГОСПОДАРЮВАТИ ОСББ

Євгенія СЕМЕНЮК

3 верхнього поверху новенької багатопверхівки на Арцеулова, 18 видно чи не весь центральний район Луцька. Однак навіть елітний житловий міський будинок не вдасться цілком ізолювати від загальних комунікацій. Та й навколишні пейзажі не залишають ілюзій: напіврозвалені старі двоповерхові будівлі, яких чимало у прилеглому районі, не дадуть забути власникам нового житла, що може статися з домом без реального господаря.

ГРАМОТНУ МОЛОДЬ НЕ ТРЕБА ПЕРЕКОНУВАТИ

– Ці будинки йдуть під знесення, там уже мають зводити щось інше, – каже Ольга Здебська, власниця частки багатопверхового нового будинку, майбутні господарі якого вже ось-ось мають провести збори та подати документи на реєстрацію об'єднання співвласників багатопверхового будинку. – А ось сусідні «хрущівки» мають не набагато кращий вигляд, але їхнім мешканцям теж не завадило б врешті подумати про своє спільне майно. Яким воно стане за кілька років без господарювання?

Цього літа Ольга очолила в своєму будинку ініціативну групу зі створення ОСББ, пройшла відповідне навчання та отримала сертифікат. Співвласникам будинку на Арцеулова вдалося долучитися до однієї з міських грантових програм, у межах якої ініціаторам збору та оформлення усіх потрібних документів фінансували всі відповідні витрати – з умовою, що після організації ОСББ вони вертатимуть кошти, проплачені кредиторам за виставленими рахунками. На всю паперову роботу надається ліміт у тисячу гривень – ці кошти не такі й значні, але, маючи резерв для оформлення юридичної особи, набагато простіше переконати інших співвласників будинку об'єднатися.

Уже 28 грудня 2014 року в будинку мають відбутися збори, на яких остаточно ухвалить рішення утворити ОСББ «Оберіг». Зауважимо, що працювати його майбутньому голові буде дещо простіше, ніж очільникам подібних об'єднань в інших будинках. По-перше, тут доведеться вирішувати лише те, як прибирати та благоустроювати територію й саму будівлю, бо у кожній квартирі передбачене автономне опалення. Це вже знімає всі питання із розрахунків, зі збору основної маси коштів для утримання спільної власності.

Ольга Здебська очолила ініціативну групу зі створення ОСББ

По-друге, переважно власники квартир у цьому будинку – це молодь, яка вже набагато ближча до розуміння, хто за що та для чого платить.

– Зі 108 квартир нам вдалося зібрати 70 заяв, це навіть набагато більше, ніж потрібно для реєстрації ОСББ, – каже майбутній голова ОСББ «Оберіг», нинішній голова наглядової ради благодійного фонду «СТОПРАК» Сергій Адамчук. – Ми вирішили, що відповідальною особою має бути хтось із тих, хто, власне, утворив наше ОСББ. Це не так ризиковано, як надавати ці повноваження сторонній людині. Але для безпосереднього управління будинком буде запрошено іншого спеціаліста. Зараз головне питання – юридична реєстрація, домовленості з виконавцями робіт та планування розвитку нашого об'єднання співвласників будинку.

ЯК ЖИТИМЕ БУДИНОК З ГОСПОДАРЕМ?

Зі слів Ольги Здебської, попередньо є домовленість з представниками Асоціації об'єднань співвласників багатоквартирних будинків «Лучани»: на початках саме від них приходитимуть виконавці робіт з обслуговування власності «Оберегу». Щодо розрахунків з надавачами послуг – постачальником електроенергії, газу, опалення – то тут ніяких відмінностей не буде.

Як пояснює голова правління Асоціації ОСББ «Лучани» Юлія Сабатюк, такі об'єднання громадян утворюються саме для того, щоб утри-

мувати, ремонтувати, прибирати свій будинок та територію, акумулювати власні кошти для розв'язання пов'язаних з цим питань. Це – громадські організації, які не можуть домовлятися від імені кожного власника квартири, наприклад, за водопостачання та водовідведення: договори з міським водоканалом треба укласти самим, як і залагоджувати питання з оплатою за спожиту воду – здійснювати її за лічильником чи за тарифом. А от питання захисту своєї території, облагородження двору, вивіз сміття, збереження ресурсів будівлі – це повністю в компетенції правління та голови ОСББ.

– У нашому житловому комплексі – чотири будинки, згодом буде зведено ще чотири. Логічно, що ми не збираємося зосереджуватись лише на своєму домі, це неефективно, – каже Сергій Адамчук. – Однозначно, ми будемо домовлятися зі співвласниками сусідніх будинків, бо наш спільний інтерес – безпека нашої території. Щодо безпосередньо ресурсів нашого дому, то ми працюватимемо над проектом його термомодернізації. Оці тепловальні «латки» на окремих квартирах насправді нічого хорошого не дають, окрім тимчасового збереження тепла.

Справді, майже на кожному будинку в місті сьогодні можна побачити спроби утеплити якщо не всю споруду, то хоча б свою квартиру. Однак така практика створює тепловий дисбаланс. Навіть на цьому прикладі видно, що ні про яку «моя хата скраю» у багатоквартирному будинку говорити не можна: порушення теплового балансу пришвидшує руйнацію споруди, зменшує

її ресурс. Та й по коштах буде набагато простіше зібрати гроші на утеплення всього будинку, замість ліплення ось такої «мозаїки» на зовнішньому боці стін.

ТРЕБА ШУКАТИ АЛЬТЕРНАТИВУ

– Щойно ми створимо свій «Оберіг», треба буде щось робити з недбалим виконанням замовних послуг, – вважає Ольга Здебська. – Наприклад, чому б не звернутись до приватної компанії, яка вивозить з міських будинків сміття? У нас є такий варіант. Треба продумати, як облаштувати територію. Ніхто тут не буде висаджувати плодові дерева, бо це в результаті не дає нічого, крім додаткового засмічення асфальту. Це не сад, а прибудинкова територія. Потрібні спеціальні рослини, які затримують пил та надвелике зволоження. У дворі має бути гарно та чисто.

Ще один нюанс, на якому наголошують ініціатори майбутнього чергового луцького ОСББ, – без зацікавленості абсолютної більшості співвласників будинку в порядку навіть найбільш ефективні та навчені поодинокі активісти не зможуть здолати щоденні побутові непорозуміння. Чого, наприклад, варті їхні зусилля, якщо на третій день роботи ліфта на його стінах вже з'являються автографи, а з вікон просто у двір можуть вилетіти чийсь недоїдки? Втім подібні речі ніхто не узгодить, окрім самих сусідів таких несумлінних громадян.

Треба зупинити і недобросовісних виконавців замовних послуг. Який сенс у тому, що одні люди облагородять прибудинковий газон, якщо через день його переїдуть колеса спецтехніки, яку підігнали для встановлення антени? Однак іншого шляху до порядку немає: треба встановлювати паркани, робити доріжки, наймати двірників. І все – за свої кошти, інакше не ціниться ані робота, ані майно. Тим більше, що створення ОСББ одразу розв'язує проблему зайнятості людей з низькими доходами, а це, схоже, стає все більш нагальним питанням.

ПЕРШІ КРОКИ ДО ОСББ

Об'єднання співвласників багатоквартирних будинків – це не житлово-комунальне підприємство, це громадська організація, яка дає можливість вибору виконавця замовлених житлово-комунальних послуг. Відповідно до цього, оплата в будинках, де вже утворено ОСББ, здійснюється не за принципом поборів за повітря, а за зроблену роботу – надану послугу.

Перший, підготовчий крок ініціаторів створення ОСББ – вивчення законодавчої бази, володіння основними тезами типового статуту такої організації. Інакше на жодних зборах у жодному будинку не вдасться переконати по-

трібну більшість його співвласників, які мають долучитися до утворення ОСББ. Адже ініціативна група зі створення такого об'єднання майже завжди автоматично формує правління нової організації. Якщо момент підготовки буде упущено, ймовірність того, що ініціатива завершиться нічим, надто висока.

Працювати над підготовчим етапом має саме група, а не одна людина. Одразу треба знайти в будинку хоча б кілька осіб – власників, які погодяться підтримати цю ідею та працювати з іншими. Бажано, щоб вони теж розібралися в основних тезах профільного закону та подивилися типовий статут ОСББ. Відповідно до вимог закону, ініціативна група має включити як

мінімум трьох співвласників багатоквартирного будинку. Реєструвати її ніде не треба, але вона має бути прописана в оформленому протоколі – єдиному документі, який засвідчить її існування. Це і є перший крок для початку роботи.

Підрахунок голосів за українським законодавством іде за принципом «один власник – один голос». Це не надто зручно, але іншого варіанту в наших громадян немає: голосувати мають або власники, або його представники – від їхнього імені. Під час організації ключового голосування треба цілком дотримуватися вимог закону, інакше згодом навіть протест одного зазначеного у протоколі власника житла може знівелювати всю роботу.

За матеріалами семінарів
О. Тихонова, м. Київ

Газета **Хроніки ЛЮБАРТА** шукає на постійну роботу спеціаліста з реклами

Резюме надсилати на електронну адресу:
hroniky@gmail.com
Телефон для довідок:
(0332) 788-005

ПЕРЕКОТИПОЛЕ, або Як тасувалася колода міських депутатів

«ТОП ДЕПУТАТІВ-НЕПОСИД»

Рустам Дячук
Під яким брендом прийшов до ради? ВО «Батьківщина»

2010 рік – член фракції «Батьківщина»

Серпень 2011 року – член депутатської групи «Місто майбутнього»

Вересень 2011 року – виключений з фракції «Батьківщина»

Листопад 2011 року – член депутатської групи «Рідне місто»

Вересень 2012 року – член депутатської групи «Патріоти Волині»

Лютий 2014 року – член депутатської групи «Новий Луцьк»

Листопад 2014 року – виключили з депгрупи «Новий Луцьк»

НИНІ – позафракційний

Микола Дендіберін
Під яким брендом прийшов до ради? Партія «Фронт змін»

Травень 2011 року – член депутатської групи «Місто майбутнього»

Жовтень 2011 року – член депутатської групи «Рідне місто»

Грудень 2011 року – увійшов до міжфракційного об'єднання «Фронт змін»

Січень 2014 року – член депутатської групи «Новий Луцьк»

ТОП ПОСИДУЮЧИХ ДЕПУТАТІВ

ВО «СВОБОДА»: Юрій Вега, Олександр Магерівський, Андрій Буй, Любов Серба, Руслан Ніколайчук, Сергій Сівак

ВО «БАТЬКІВЩИНА»: Ганна Кравчук, Григорій Пустовіт, Олександр Семенюк, Юрій Мишко, Василь Гриб, Олександр Пилипович, Аскольд Пекарський, Юрій Корольчук, Катерина Мельник, Степан Цимбалюк, Сергій Волик, Володимир Самуляк, Наталія Бунда

ЄВРОПЕЙСЬКА ПАРТІЯ УКРАЇНИ: Олена Голева

Богдан Шиба
Під яким брендом прийшов до ради? Партія «За Україну!»

2010 рік – член фракції «За Україну!»

2012 рік – член фракції «Фронт змін»

2013 рік – член фракції ВО «Батьківщина»

2014 рік – вийшов з фракції «Батьківщина»

НИНІ – позафракційний

Андрій Разумовський
Під яким брендом прийшов до ради? Партія «Сильна Україна»

2010 рік – фракція «Сильна Україна»

2011 рік – член депутатської групи «Місто майбутнього»

Жовтень 2011 року – член депутатської групи «Рідне місто»

Квітень 2012 року – вступив до фракції «Партії регіонів»

Січень 2014 року – вийшов з фракції «Партії регіонів»

НИНІ – позафракційний

Дарина ГОГОДЗА

Життя – річ непередбачувана. Кажуть, ніколи не знаєш, що чекає тебе за рогом.

Політика в Україні – ще більш непередбачувана річ, де керуються здебільшого не принципами й ідеологією, а інстинктами, кулуарними домовленостями про розподіл посад та впливів. Біда полягає у тому, що виборці дозволяють політикам грати за такими правилами, міняти коней на перепавах та бути чемпіонами у важкій вазі в мистецтві маніпуляції, пропаганди, виправдань. Їхніх слів так багато, а позиція так стрімко змінюється, що часто важко зрозуміти, з чого ж усе починалося.

У містечковому масштабі ситуація подібна. У Луцькій міській раді з початку її каденції, тобто протягом чотирьох років, менш як половина депутатів залишилися вірними своїм політичним партіям. Якщо згадати початок каденції і поглянути на нього зараз, то міська рада нагадує перетасовану колоду карт, де вже не так і легко з'ясувати, хто якої масті, у кого козир та хто у фіналі буде за головного – король чи дама?

Звичайно, причини для цього в кожного різні. Є суб'єктивні обставини, як, наприклад, особисті конфлікти, реалізація амбіцій чи розбіжності у

поглядах. Є обставини об'єктивні, що змусили депутатів покинути фракцію політичної партії або ж узагалі її ліквідувати. Наприклад, злиття чи припинення діяльності політичної сили. Хоча і тут виникає дискусійне питання: якщо депутата обрали під брендом певного політичного продукту, а продукт «скис», дискредитував себе чи ліквідувався, то чи не буде справедливо і відповідально узагалі скласти повноваження та покинути владу?

ЯК УСЕ ПОЧИНАЛОСЯ

Вибори до Луцької міської ради планують провести восени 2015 року. Саме тоді минає п'ять років відтоді, як нинішня каденція вступила в силу. Варто зауважити, в 2010 році діяла змішана система виборів. Половину депутатів лучина обирали за мажоритарною системою, а ще половину – за пропорційною, тобто голосували за партію. Хоча варто зауважити, що згідно з правилами тодішніх виборів, мажоритарники також мали висуватися від якоїсь політичної сили.

Тоді більшість вибороли депутати від партії «Батьківщина» (24 особи). Чотири депутати пройшли в раду від Партії регіонів. Ще двоє від «Нашої України», «Сильної України». По чотирі депутати привели «За Україну!» та «Фронт змін». Від ВО «Свобода» отримали мандати дев'ятеро депутатів. Європейська партія України привела в раду одного депутата.

Відповідно до назв партій утворилися у раді й фракції. Відповідно до останніх правок, які внесли в регламент роботи Луцької міської ради і набудуть чинності з 1 січня 2015 року, фракція – це одна з форм об'єднання депутатів, яка формується на партійній основі. Депутатська фракція складається не менш як з п'яти депутатів ради, при цьому обранець може входити до складу лише однієї депутатської фракції або однієї депутатської групи. Що більша фракція – то більше шансів мати своїх людей у депутатських постійних комісіях. Зазвичай саме на засіданні фракції депутати узгоджують, як голосуватимуть за питання порядку денного. Це, до слова, гарна можливість для багатьох уникнути персональної відповідальності за голосування та пояснювати власні дії колективним рішенням: «Так вирішила фракція».

Найкоротша доля була у фракції «Сильна Україна», до якої входили Андрій Разумовський та Євгеній Ткачук. До слова, вони були обрані до ради саме від цієї політичної сили, яку очолював Сергій Тігіпко. Пізніше «Сильна Україна» злилася з Партією регіонів. Тому в 2012 році у Луцькій міській раді вирішили фракцію ліквідувати. Андрій Разумовський заявив про вступ до фракції Партії регіонів, а Євгеній Ткачук обмежився членством у групі «Рідне місто» й нині є позафракційним.

Стосовно Андрія Разумовського, то він перебував у групі «Рідне місто» до вступу у фракцію Партії регіонів. Закінчив своє членство в об'єднанні у січні 2014 року.

У 2011 році відбулися зміни у великій політиці, які відобразилися й на міській раді. Партія «За Україну!» злилася з «Фронтом змін», а у міській раді утворилося міжфракційне об'єднання «Фронт змін», яке існувало до 2013 року. Таким чином, до нього доєднались депутати від «Фронту змін» та «заукраїнці» Павло Данильчук, Богдан Шиба, Роман Романюк, Іван Корчук. Коли ж об'єднання ліквідували, то Іван Корчук та Роман Романюк стали позафракційними. Богдан Шиба і Павло Данильчук долучилися до фракції «Батьківщина». Втім ненадовго. Павло Данильчук покинув членство у будь-якій партії та фракції взимку 2014 року під час Єврореволюції, а Богдан Шиба – восени 2014-го.

МІЦНІ ГОРШКИ

Станом на 2014 рік продовжує діяти фракція «Європейської партії України» на чолі та у товаристві Олени Голевої. Свого часу на першій сесії міської ради її зареєстрували у складі однієї особи. Таким чином, склався історичний прецедент з існуванням цього політичного об'єднання з однієї особи.

Та й не лише цього. У міській раді після виходу з фракції «Наша Україна» Андрія Козюри і його переходу до

лав «Батьківщини» в «НУ» залишився лише один член – Анатолій Пархом'юк. Окрім цього, в кінці жовтня 2014 року фракцію з однієї особи під назвою «Сила людей» зареєстрував депутат Андрій Осіпов. Втім одразу після цього в регламент міської ради внесли зміни, які передбачають, що можливе існування фракції у кількості не менш як п'яти осіб.

Яка доля чекатиме фракції-одинаки – невідомо. З одного боку, можна керуватися принципом, що закон зворотної сили не має. Але з іншого – більшість у міській раді може це потрактувати по-своєму, адже можливості під час сесійних засідань позафракційного депутата і голови фракції – різні.

Після виходу з фракції «Батьківщина» до ЄПУ доєднався депутат Анатолій Бірюков, втім ненадовго, і знову залишив жінку-депутата на самоті.

Стойкими до політичних змін виявилися фракції «Батьківщина», «Свобода» та «Партія регіонів». Остання завершила існування під час подій Єврореволюції. Наприклад, серед білосердечних 13 депутатів залишаються вірними партії і не вступали в жодні інші групи чи фракції. Щоправда, стосовно решти – «Батьківщина» то втрачала, то віднаходила блудних синів. Інша справа у ВО «Свободи». Дисциплінованість фракції зіпсували лише раз – у березні 2012 року з об'єднання виключили депутата Миколу Яручика. У поясненні йшлося – «за зраду ідей українського націоналізму, порушення партійної дисципліни та за зраду ідей виборців». Виходу Яручика з фракції передувало його вступ до депутатської групи «Рідне місто».

ГРУПУВАННЯ ЗА ІНТЕРЕСАМИ

З 2011 року Луцька міська рада почала практикувати новий тип об'єднань – депутатські групи. Це об'єднання не ґрунтується на партійному принципі, а створюється для «спільної роботи зі здійснення депутатських повноважень, за спільністю проблем, які вони вирішують, або іншими ознаками». Тут не важлива партійність.

Законодавцем депгруп став Антон Сосновський, якого у травні 2011 року оголосили лідером депгрупи «Місто майбутнього», до якої входили депутати Олександр Піза, Микола Дендіберін, Олег Дмитрук із фракції «Фронт змін» та Андрій Разумовський з «Сильної України». Структура існувала недовго, до кінця вересня 2011 року, і припинила існування через відсутність потрібної кількості депутатів (п'яти).

У 2012 році у міській раді була група «Патріоти Волині», яку асоціювали з діяльністю народного депутата Степана Івахіва. До неї входили Валерій Бондарук (ВО «Батьківщина»), Роман Бондарук (ВО «Батьківщина»), Тарас Бас (ВО «Батьківщина»), Петро Савчук (ВО «Батьківщина»), Анатолій Бірюков (ВО «Батьківщина»), Антон Сосновський (ВО «Батьківщина»). Група з такою ж назвою була і в Волинській обласній раді. «Патріотів Волині» в 2013 році перейменовують у «Право і справедливість», а згодом група розпадається через вихід з неї її членів. До слова, саме через вступ до «Патріоти Волині» згадані депутати позбулися членства або у фракції, або у партії ВО «Батьківщина».

X ПОЛІТИКА

**ПЕРЕКОТИПОЛЕ,
або Як тасувалася
колода міських
депутатів**

Закінчення. Початок на стор. 7

У 2011 році утворилася ще одна депутатська група, яка існує донині та вважається об'єднанням, що підтримує позицію луцького міського голови Миколи Романюка.

У серпні 2011 року шестеро депутатів – «нашоукраїнці» Андрій Козюра, Анатолій Пархом'юк, «свободівець» Микола Яручик, Євгеній Ткачук («Сильна Україна») та члени фракції «За Україну!» Роман Романюк і Іван Корчук – утворили деп-групу «Рідне місто». Її очолив Андрій Козюра. Група не лише підтримувала позицію мера, а й висловлювала підтримку тоді ще кандидату в президенти Петру Порошенку. Нині група налічує сім обранців.

Її перший лідер Андрій Козюра з «Рідного міста» пішов у лютому 2013 року. Своє рішення депутат не коментував, але його пов'язують з призначенням керівником групи Євгенія Ткачука. Також у групі свого часу були Андрій Разумовський, Віталій Кварцяний (обирався від «Фронту змін»), Тарас Бас (прийшов у раду від ВО «Батьківщина»), Рустам Дячук (обирався від ВО «Батьківщина»). До промерської групи доєдналися депутати Олександр Піза та Анатолій Бірюков.

У січні 2014 року в Луцькій міській раді утворилося ще одне об'єднання депутатів, які підтримують позицію народного депутата-мажоритарника від Луцька минулого скликання Ігоря Палиці. Депутатську групу «Новий Луцьк» очолює Ірина Констанкевич і до її складу входять шість депутатів – Ігор Поліщук, Тарас Бас, Микола Дендіберін, Віталій Кварцяний та Петро Савчук. До групи також входить депутат Рустам Дячук, втім його виключили за порушення положень регламентованих об'єднанням.

***

Люди сходяться – люди розходяться. Не помилимось, якщо припустимо, що чимало обранців міської ради вже й самі не згадають, скільки разів змінювали депутатські «тусовки». Вочевидь така різноманітність груп та кількість переходів пов'язані з тим, що більшість у міській раді належить ВО «Батьківщина», а міський голова обирався від політичної сили «Сильна Україна», які були опозиційними одна до одної. Нині ситуація набуває все більш цікавих і окреслених рис. У міській раді є дві стійкі політичні фракції, які не мають нині такої підтримки, як у 2010-му. Йдеться про ВО «Свобода» та ВО «Батьківщина». Водночас є дві депутатські групи – промерська «Рідне місто» та група «Новий Луцьк», лідер якої вочевидь буде конкурентом нинішнього мера на наступних виборах до міської ради. Тож ще й у нинішньому складі міськради ротації не за горами.

У підготовці матеріалу використано інформацію з ресурсу «Твій депутат»

БЮДЖЕТ ПРОЩАННЯ З ІЛЮЗІЯМИ

Андрій ЛУЧИК

Заходи з економії видаткової частини бюджету, пропонувані урядом, підірвали інформаційний простір.

Про них багато хто вже чув, тому не будемо зупинятися на якихось конкретних речах. Зрештою, короткий перелік заходів опубліковано на сусідній шпальті. Поговоримо про тенденції.

Говоритиму непопулярні речі. Але перш ніж обурюватися, раджу дочитати текст до кінця. Не уподібнюватися «ватникам», а увімкнути мозок і почати думати. Відкинути власну точку зору й спробувати подивитися на все збоку. Навіть якщо це не дуже подобається. Адже правда рідко буває солодкою.

***

Отож, 99,6% читачів вкрай негативно сприйме заходи зі скорочення видатків бюджету у пропонуваному урядовому варіанті. Адже, безперечно, це призведе до краху всієї соціально-економічної системи держави, знищивши залишки пост-совкового мислення. І це добре. Адже з хаосу народжується порядок.

Годі на дерев'яному прогнилому фундаменті збудувати хмарочос. Навіть якщо замінити

у цій дерев'яній колибі вікна та двері, підлатати дах, зробити косметичний ремонт, вона все одно колись завалиться. Дешевше і простіше зрівняти її з землею, а вже на тому місці будувати міцну сучасну будівлю. Зрозуміло, допоки не буде збудовано хоча б перші кілька поверхів, доведеться пожити поряд у наметах. Переконали, що ці намети знову будуть на майданах українських міст.

Ми ж 23 роки поспіль намагалися підлатувати гнилу халупу українського соціально-економічного устрою, невміло ремонтуючи її відбійними молотками чергових дисбалансів. Зрештою, коли сусід став брязкати зброєю, хата почала розвалюватися. І її не врятують ані кредитні підпорки, завезені із Заходу, ані пробудження у виконробів, які постійно вивозили будматеріали для своїх дач, інстинкту самозбереження.

Ми живемо не за можливостями. Життя, яке мали раніше, зараз нам не по кишені. Це потрібно усвідомити. Гарну аналогію щодо цього змалював політолог Юрій Романенко:

«Суть головної проблеми нашого суспільства можна легко охарактеризувати однією фразою – розбіжність наших бажань з нашими можливостями.

Припустимо, ви звикли щодня вранці їсти бутерброд з ікрою. І 10 років жили, починаючи ранок з пожирання цього прекрасного біопродукту. Одного разу вас вигнали з роботи і грошей на бутерброд з ікрою не залишилося. Але вам його дуже хочеться. Ви можете у когось позичити гроші, щоб далі їсти бутерброд з ікрою. Якийсь час вам будуть давати гроші, але якщо ви їх не віддаватимете, то колись-таки щастя в кредит закінчиться. А роботи все немає і немає, але бутерброд дуже хочеться...

Де ж узяти гроші? У вас залишається два шляхи. Перший – піти красти, щоб мати свій бутерброд. Але колись вас спіймають. Другий – забути про бутерброд і спробувати змінити життя таким чином, щоб у вас знову з'явилася робота, яка дасть ресурси на бутерброд.

Дискусія про безплатну освіту, медицину та соціальну політику загалом з тієї ж опери. Ви можете пристрасно бажати безплатної освіти і медицини, високих пенсій і пільг. Ви можете апелювати до того, що це є на Заході. Але медицина й освіта ґрунтуються на економічних ресурсах держави, а вони виникають з системи взаємовідносин між людьми. Якщо між людьми немає довіри, немає можливості будувати довгострокові проекти, значить, економічна база слабка і постійно звужується, а конфлікти, які випливають з неповноцінних відносин між людьми, пожирають ще більше ресурсів. Що з цього виходить, ми бачимо на прикладі сучасної України.

За фактом, сьогодні Україна – це боржник, який хоче їсти щодня бутерброд з червоною ікрою, але кредиторі, що дали нам понад 100 мільярдів доларів, починають ставити резонні запитання – а чому б вам не затягнути пояси і не харчуватися відповідно до вашої ресурсної бази? Але ми хочемо бутерброд, – і далі попискують українці. І продовжують сваритися й красти».

***

Очевидно, що не лише можновладці, але й звичайні українці не відчувають розміру анального отвору, в який ми разом опускаємося все глибше й глибше. Незабаром 90-ті роки здаватимуться нам взірцем правопорядку та соціально-економічного благополуччя. Проте це закономірний етап еволюції нашого суспільства.

Згадаймо план Лешака Бальцеровича 89-го

року. Ситуація в Україні зараз дуже нагадує тодішню Польщу. Але вже у 1992 році Польща стала на шлях економічного зростання та підвищення добробуту населення. Отож, залишається сподіватися, що й на нас через три напружені роки чекає покращення. Реальне, а не викривлене словами Азарова.

Щоправда, невідомо, в складі якої держави це покращення настане. Цілком імовірно, що на довгому шляху реформ ми втрамимо ще якісь території. І йдеться не лише про Росію, Румунія, Угорщина, та й та ж Польща теж мають види на українській землі. Тому все може статися.

***

Але попри руйнацію соціально-економічного устрою, пропозиції Яценюка щодо скорочення бюджетних витрат ставлять і низку справедливих запитань: чому економія відбувається лише за рахунок найбільш вразливих верств населення? Де ініціативи щодо примусу олігархів теж затягнути паски? Чому Кіпр досі не є офшором у юридичному розумінні? Чому не прикрито схеми вимивання коштів з бюджету? Чому немає справедливого судочинства? Чому замість реформ Яценюк дев'ять місяців лише говорить про реформи?

Війна? Дуже слабенька «відмазка»...

Чому не налагоджено діалог із суспільством? Чому нам нічого нічого не пояснює? Чому про драконівське урізання виплат з бюджету ми дізнаємося від журналістів, а не з вуст прем'єра?

Рейтинги? До дідька рейтинги!

***

Але зрештою ця криза має змінити наш світогляд. Кожен мусить поставити собі запитання: а що я особисто зробив для того, щоб не наступив колапс? Зрозуміло, що більшість громадян свято переконані, що винні всі, крім них самих. Але промовчавши одного разу, коли твої права порушили, ти сам зробив крок до ситуації, яка нас очікує незабаром. Дав хабар? Це вже два кроки...

Потрібно усвідомити, що країна, в якій людина, яка працює на трьох роботах, отримує менше, ніж маргінали, які поставили на конвеєр народження дітей для отримання соціальної допомоги, існувати не може. Безплатне буває лише в мишоловці, в яку ми й втрапили.

Тому вихід лише один: спокійно, без паніки запастися гречкою та сірниками на найближчі три роки та будувати низові інституції.

Почніть з прибирання власного під'їзду. Зорганізуйтеся самі або примусьте ЖКГ виконувати свої обов'язки. Ставте на батьківських зборах незручні запитання. Питайте про витрачені кошти. Не бійтеся заперечити начальству, якщо вважаєте його неправим.

Робіть ці перші кроки до побудови нової держави, і в нас усе вийде!

БЮДЖЕТ

«Справедливий бюджет» – просто чийсь невдалий вислів.

Хтось повинен регулярно годувати міністрів, Всяких лівих туристів, провідних спеціалістів, Активістів, аферистів і народних артистів.

Подивись, як виглядають депутати міськради, Депутати облради, ліберали й демократи. Як їм всім тримати без постійної доплати Повноцінні штати, керівні апарати?

Президент чекає, що ти будеш працювати. І прем'єр чекає, що ти будеш працювати. І заступники прем'єра попри болі й втрати В ситуації, що склалася, повинні чекати.

Податковій потрібна твоя чесна праця. І судам потрібна твоя чесна праця. І народним депутатам до останнього обранця Треба міцно і надійно тебе взяти за яйця.

Ти завжди для них лишався безквитковим пасажиром, Безкоштовним вантажем і добровільним фуражиром. Вони мають харчуватися за стажем і ранжиром, Запливаючи все більше кабінетним жиром.

Вони вмюють провадити розмови і дебати, Вони вмюють сварити, вони вмюють керувати, Залишаючи тобі твої машини й верстати. Ти живеш лише для того, щоби їх годувати.

Твоє серце – губка, твій мозок – паштет. Іди на роботу, наповнюй бюджет. Твоє горло із глини, а легені – із вати. Твій єдиний обов'язок – їти і працювати!

Сергій ЖАДАН

ПЛАНИ УРЯДУ ЗІ ЗМЕНШЕННЯ ВИТРАТ

КАБІNET МІНІСТРІВ ВКЛЮЧАЄ РЕЖИМ ЖОРСТКОЇ ЕКОНОМІЇ.
ОСЬ ЩО ПРОПОНУЮТЬ ДЛЯ ЗАТЯГУВАННЯ ПАСКІВ:

ВИПЛАТИ І ПІЛЬГИ

- заморозити розмір середньої зарплати для розрахунку пенсій на рівні 2700 грн (2014 р.);
- пенсії для працюючих пенсіонерів – 90 % від розрахованої;
- зупинити індексацію пенсій до стабілізації економіки;
- підвищити пільговий пенсійний вік: жінкам – 10 років, чоловікам – 5 років;
- монетизувати пільги на проїзд у транспорті (пенсіонерам, ветеранам, чорнобильцям, дітям війни, інвалідам і т. д.);
- оплата лікарняного – 80 % від середньої зарплати (зараз – 100 %);
- допомоги при народженні давати тоді, коли середній дохід сім'ї на одну людину не перевищує 6 000 гривень в місяць;
- відмінити державну допомогу дітям, чиї батьки ухиляються від сплати аліментів.

ВНЗ

- відмінити стипендії (крім сиріт, інвалідів, малозабезпечених і молодих батьків);
- відновити норму про відпрацювання для студентів-бюджетників;
- відмінити підвищення окладів за наукові ступені і вчені звання (норми перегляне Кабмін) чиновникам і викладачам;
- відмінити безкоштовне навчання студентів з багатодітних сімей;
- зменшити термін навчання в магістратурі з 1,5 до 1 року;
- ввести плату за виготовлення дипломів про вищу освіту;
- відмінити пільговий проїзд для студентів;
- відмінити фінансування державою і місцевою владою наукової діяльності;
- держзамовлення скоротити мінімум на 10 %.

ШКОЛИ, ПТУ

- навчання безкоштовне тільки до 9-го класу;
- наповненість класів – не менше 20 чол. (облцентри, Київ – 30 чол.); школи, які не відповідають нормам, ліквідувати без згоди обшин;
- відмінити безкоштовне харчування для учнів 1–4 класів, крім дітей-інвалідів, сиріт та малозабезпечених;
- відмінити пільговий проїзд в громадському транспорті всім школярам, а також безкоштовний – дітям з багатодітних сімей;
- відмінити виплату стипендій учням ПТУ;
- збільшити навантаженість вчителям: з 18 годин/тиждень до 22 годин/тиждень (до 2016 року), відмінити доплати за класне керівництво, перевірку зошитів (норми перегляне Кабмін);
- забезпечувати безкоштовними підручниками лише залозабезпечених школярів, інвалідів і сиріт.

ТЕАТРИ, МУЗЕЇ, БІБЛІОТЕКИ

- відмінити премії акторам і музейним працівникам за добросовісну та зразкову роботу, доплати від місцевої влади;
- відмінити безкоштовний проїзд, пільги в санаторіях.

СУДИ, ПРОКУРАТУРА

- зменшити кількість суддів (на 10 %), прокурорів (на 37 %), міліціонерів (на 30 %);
- відмінити підвищення зарплат суддям місцевих суддів з 10 мінімальних зарплат (12,1 тис. грн) до 15 (18,8 тис. грн);
- відмінити стипендії для кандидатів на посади суддів (2/3 окладу), виплату оздоровчих, матеріальну допомогу та безкоштовне медичне обслуговування для працівників прокуратури, виплати при звільненні;
- скоротити розмір пенсій з 80 % (в суддів) і 70 % (у прокурорів) від окладу до 60 %;
- скоротити співробітників апарату судів на 11 % (3301 людину);
- на цивільних та військових прокурорів не поширюються соцгарантії у випадку роботи в зоні АТО (надбавка 100 % зарплати).

ДИТЯЧІ САДОЧКИ

- можливість відрахування дитини за 20 днів прогулів поспіль без важливих причин;
- збільшити навантаження вихователям: з 30 годин/тиждень до 36 годин (до 2020 року);
- батьки будуть доплачувати за харчування більше: в місті – 80 % від вартості, в селі – 60 % (зараз 50/30 %).

ОХОРОНА ЗДОРОВ'Я

- відмінити норму про виділення 10 % ВВП на охорону здоров'я;
- відмінити норми про безкоштовну медичну допомогу у лікарнях (через Конституцію);
- харчування в лікарнях стане платним (економія 856 млн грн).

АРМІЯ

- допомога при звільненні виплачується тільки при 10 роках висуслуги. Одноразова допомога обмежена 60,9 тис. грн;
- зменшити пенсії з 70 % від зарплати до 60 %;
- відмінити пенсії по втраті годувальника сім'ям військових і правоохоронців – не учасників АТО.

ІНШЕ

- дозволити ліквідацію будинків для літніх людей;
- відмінити доплати працівникам дипакадемії МЗС за дипломатичний ранг, а також відмінити безкоштовне забезпечення костюмами, взуттям і краватками;
- рівень пенсій нардепам встановити на рівні 60% від зарплати (зараз 70 %);
- переглянути межі зони радіоактивного забруднення ЧАЕС.

Юрій КОНКЕВИЧ

...Це ж тут Зідан лобом клацнув Матерацці в носа у фіналі чемпіонату світу в 2006 році! Це ж я побачу наживо «Баварію» і німецьких фанатів, яких заповажав від львівських матчів Євро-2012!

Можете уявити собі мої емоції, коли німецькі організатори семінару із вивчення культури футбольних вболівальників оголосили нам про те, що їм вдалося придбати для 12 акул пера квитки на гру берлінської «Герти» з мюнхенською «Баварією».

ШТАДІО. Берлінський «Олімпіаштадіон» – насправді історична місцина. Його почав зводити вже нацистський режим у 1933 році, аби проімпарити Гітлера і Ко на літній Олімпіаді 1936 року. Нацисти взагалі по-особливому використовували арену: тут відбувалися, крім футбольних матчів, переважно різноманітні спортивні свята, починалося багато факельних акцій.

У війну «Олімпійський» та прилеглі до нього площі використовували для виробництва військової амуніції. Тим не менше, британська авіація стадіон умисно не бомбила. Він слугував орієнтиром для недосвідчених льотчиків – таким самим, як, наприклад, Кельнський собор. Згодом арена опинилася в зоні британської окупації Берліна. Не скажеш, що «Олімпіаштадіон» розкошував у повоєнні роки, але друге життя в нього вдихнув чемпіонат світу 2006 року. Реконструкція кардинально змінила начиння стадіону, але залишила зовнішній вигляд

Один із лідерів фанатів «Герти» – одесит Максим. Перед грою ультрас продають власну символіку, фан-програмки до матчу. Кошти йдуть на фінансування фанатського руху.

1936 року. І це було умовою для конкурсу архітекторів. Відтак велетенський дах, який накриває трибуни, абсолютно невидимий з-за меж арени! Тому по «Олімпіаштадіо» подекуди ходиш, наче музеєм, особливо коли уявити, що той чи той камінець, колона або римський світильник стояли на цьому ж місці ще в нацистську епоху. За оренду стадіону-музею «Герта» сплачує в міський бюджет Берліна 4 мільйони євро.

АЖІОТАЖ. Берлін цілий листопад жив очікуванням матчу своєї команди з «Баварією». Квитки викупили дуже швидко і клуб, аби заробити ще зайвого єврика, спорудив тимчасову трибуну – якраз поруч із тим місцем, де колись горів олімпійський вогонь. Квитки на матчі Бундеслигі – справа не з дешевих. За 30 євро можна переглянути поєдинок із найвищого сектора за воротами. До слова, коли наступного дня ми сходили на матч четвертої місцевої регіональної ліги, ще раз дивувалися з ціни квитків – 18 євро!

Німецький футбол – окрема галузь національної економіки. У дні матчів Ліги чемпіонів чи національного чемпіонату в кожному телевізорі транслюється матч, офіціанти можуть перелити пиво і шнапс, одним оком позираючи в екран, а в магазинах побутової техніки навколо телевізорів довелось бачити цілі натовпи бабусь, які дивилися голи Бундеслигі.

СХОДИТИ НА «БАВАРІЮ» У БЕРЛІНІ

ЖУРНАЛІСТ «ХРОНІК ЛЮБАРТА» ПРОТЕСТУВАВ НІМЕЦЬКУ ФУТБОЛЬНУ КУЛЬТУРУ

БЕЗПЕКА. Отже, за дві години до матчу ми прибуваємо на «Олімпіаштадіо». Нас зустрічає... поліція. У нас все гаразд – просто керівництво департаменту, в якому ми гостювали за кілька днів до матчу, вирішило ще й практично показати, як організовується безпека під час матчів.

Аня Робль розповідає, що налаштує своїх підлеглих бути максимально непомітними на стадіоні та навколо нього. «Доки все тече нормально, ми навіть носа не показуємо, аби зайвий раз не сердити фанатів навіть власним виглядом, – каже Аня. Цей матч другої категорії безпеки з чотирьох можливих. У Берліні знають, що «Баварія» сильніша, тому особливо не битимуться, якщо «Герта» програє. А з Мюнхена на гру приїхало аж 9 000 фанів».

Аня біжить у справах і доручає нас своєму заступнику. Гейко Гомолла по-

казує, як поліція розводить уболівальників різних клубів, аби вони не перетиналися, заходячи на свої сектори. Поки підходимо до турнікету, поліцейський «вбиває» цифрою: порядок на стадіоні під час матчу Бундеслигі забезпечуватимуть три поліційні сотні, а це ...230 осіб. «Раніше часто траплялися штурми секторів ультрас, вони минулися після того, як клуби і поліція посилили паркани та встановили безліч відеокамер», – розповідає гер Гомолла й додає, що особисті речі і контроль забезпечують ще 700 осіб, яких рекрутує клуб. Ставки високі, адже за використання піротехніки штрафи космічні.

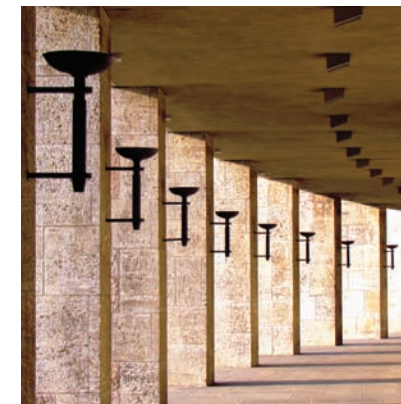
ІДЕНТИФІКАЦІЯ. Дорогою до стадіонного турнікету помічаємо пересувні таці для сміття і якісь дивні прямокутні сріблясті вагончики з надписом «Туалет». Навчені нічому

Журналіста «Хронік Любарта» впустили у святая святых – кімнату спостереження за порядком на «Олімпіаштадіо». Безпеку тут організовують не кийками, а сотнями камер спостереження.

РЕПОРТАЖ

«Олімпіаштадіо» у всій своїй красі. 76 тисяч уболівальників, яких охороняє ...230 поліцейських.

Колоната «Олімпіаштадіо». Мурашки тілом: це якийсь Стародавній Рим!

не дивуватися в Німеччині, заходимо всередину. Чоловіча й жіноча частини, абсолютна чистота, тепло і приємний запах, дзюрчить вода. Руки можна помити й теплою водою, гаряче повітря висушить чисті руки.

Отож, за кілька хвилин тицяємо квиток у спеціальний зчитувач, проходимо крізь ворота і приймаємо масаж. Мене «шмонають» не по-дитячому – всі кісточки тріщать. Причому руки охоронця проходяться тілом зверху донизу щонайменше тричі. Шукають і зброю, і піротехніку. За останню штраф платять клуби, які й забезпечують левову частину охорони матчу.

Поліцейські ведуть нас у свою святая святых – приміщення зовнішнього спостереження за стадіоном. У дві кімнатки на самому піднебесі «Олімпіаштадіо» стікають гігабайти відеоінформації. Один із поліцейських показує можливість техніки: чувака за кілька секунд наближає фокусом камери так близько, що видно, як пиво хилиться у його пластиковій склянці. «Ідентифікація Борна», панімаеш...

ПРОТЕХНІКА. З нею і в Німеччині туго. Вона заборонена на матчах, хоча ще рік тому в країні жваво обговорювали можливість використання окремих петард і фаєрів. Ішлося про такий собі «пірокомпроміс». Клубам набридло сплачувати щонайменше 10 тисяч євро штрафів за витівки своїх уболівальників, поліції та пожежним – гасити вогонь, а фанатам – отримувати заборони на відвідування матчів. Тому навіть згода Німецького футбольного Союзу (НФС) розпочати діалог із вболівальниками на цю тему вважалася успіхом останніх. Усі були готові до компромісів: футбольна влада і клуби – дозволити окремі види піро, а вболівальники навіть пішли вчитися на спеціальні курси із використання піротехніки! НФС замовив спеціальне дослідження, яке показало, що окремі сполуки від фаєрів проковкують онкозахворювання. А тут ще й пішов у відставку чиновник, який ініціював «пірокомпроміс», і використання димів на матчах у Німеччині остаточно «заговорили». Відтоді палити стали ще більше, а настрої ультрас радикалізувалися. «Усі петарди й стробоскопи годі знайти, часто їх маскують під цигарки, а ще проносять... у тілі. В туалетах «Олімпіаштадіо» після матчів ми знаходимо десятки невикористаних презервативів», – розповідає Гейко Гомолла.

Найдешевший квиток на гру «Герти» та «Баварії» коштував 33 євро.

КІНОРЕЦЕНЗІЯ

Юрій КОНКЕВИЧ

Ну от, хвала режисеру, цей фільм таки має хепі-енд. Бо ж чекаєш його від самого початку цієї майже двогодинної нервової катавасії. Звісно, такий-сякий кіногурманський досвід підказує, що дуже вже все передбачувано тече у стрічці, можливо, сюжетні лінії трохи прогнозовані. Але коли героям настає час діяти рішуче, розумієш, що без пострілів, гонитви та крові в ендшпілі не обійтись. Аж тут – хепі-енд!

СЮЖЕТ

Можливо, й не надто вибагливий: самотня мати ховає вбивцю-втікача у своєму будинку, де живе разом з сином. Поліція обнишпорює усе містечко в пошуках злочинця, а мати-одиначка тим часом дізнається гірку правду про свого гостя, закохується в нього...

Отож, «День праці» – це кілька днів, що їх наприкінці серпня – на початку вересня разом прожили три людини: самотня віолончелистка Адель (Кейт Вінслет), її син Генрі та злочинець у «бігах» Френк (Джоз Бролін).

До зустрічі з Френком життя Адель немов зупинилося: вона майже не виходить на вулицю, довго дивиться в

«ДЕНЬ ПРАЦІ»: ХЕПІ-ЕНД ВІТАЄТЬСЯ

одну точку і з муками виконує елементарні дії. Тільки присутність сина змушує жінку вставати вранці, готувати сніданок... Депресняк...

І ось уперше за багато років, відколи Адель покинув чоловік, у її будинку з'являється чоловік – нехай і злочинець, якого шукає поліція, і який, як з'ясується згодом, через

необережність убив свою дружину.

Френк вичищає водостоки, ремонтує похилений паркан, полірує підлоги й лагодить стареньку машину. Він вимітає депресію з усіх куточків її свідомості і вчить заново радіти простим речам. За кілька днів серце Адель згадує, що означає гнати кров по венах і несамовито просити любові.

ВІНСЛЕТ

Фільм став ще однією класною акторською роботою Кейт Вінслет, яка знову віддала її талант від засмальцьованого «Титаніка». У «Дні праці» акторка дуже нагадує себе в «оскарорночному» «Читці».

Вінслет дуже правдиво зіграла потребу в міцному чоловічому плечі – вона, ця потреба, у фільмі не так романтична, як життєво потрібна. Акторка не просто зіграла нещасну жінку, вона винесла на своїх плечах драматичну складову фільму. На екрані невпевнена у собі, залякана і непомітна, яка, менше з тим, колись була яскравою та ефектною. І новий чоловік знову нагадав Аделі себе колишню.

СТО РОКІВ САМОТНОСТІ

Фільм зворушує не так сюжетом або виконанням, як точним потраплянням у життя. Часто виходить, що побутова дрібничка чи кілька днів визначають долю людини. Я назвав би «День праці» ще й картиною, що мотивує. Адель навіть у депресії однаково вірила у свій шанс. Вона чіпляється за Френка, наче за соломинку, яка відведе її в Канаду, у нове життя. І нехай її нового чоловіка саджають до в'язниці,

тепер свого шансу жінка не упустить – чекатиме Френка після звільнення. Ті шість днів разом дали усім трьом героям стрічки наснагу на все життя. Адель, наче Пенелопа, дочекалася свого Одісея-розбійника, Генрі дізнався про те, як бути справжнім чоловіком, і створив свою сім'ю та бізнес (його фірма використовує рецепти випічки від того ж таки Френка), а сам утікач-убивця дочекався нагоди достроково звільнитися і, згідно із класикою жанру, обіймає Адель біля тюремних воріт.

РАЙТМАН

Ну і кілька слів про режисера. Тридцятип'ятирічний канадець Джейсон Райтман – не новачок у царині створення класного і справжнього кіно. Його «Джуно» та «Мені б у небо» – не односторонні жуйки, а серйозні стрічки з хорошими рецензіями та завойованими кінопризами й номінаціями.

Але «День праці» – це трохи інша робота Райтмана. Тут немає його фирмової іронії. Режисер без попередження бере глядача за душу, пришпилює драматизмом до крісла, і ти дві години вболіваєш за...злочинця і його нових друзів. І таки отримуєш у фіналі хепі-енд!

КУДИ ПІТИ

ЛІДЕР ГУРТУ «МЕРІ» З АКУСТИКОЮ У ЛУЦЬКУ

Із акустичною програмою в Луцьку виступить вокаліст популярного українського гурту «Мері» Віктор Винник.

«20 грудня з приємністю відвідаю «українську Прибалтику» – Луцьк. У дуже затишному і гостинному клубі «Майдан» поспіваємо під гітару усіляких пісень», – каже співак і запрошує своїх фанів на акустичний вечір.

Початок концерту о 21.00. Ціна вхідного квитка – 40 гривень. Замовити столик можна за телефонами: (0332) 72 48 41, (050) 100 27 51.

«РІПЛЕЙ» І LEONARDO ВЛАШТУЮТЬ МУЗИЧНЕ СВЯТО

Незадовго до нового року луцький гурт «Ріплей» презентуватиме новий сингл на пісню «Єдина».

З цієї нагоди музиканти запрошують усіх своїх шанувальників та любителів якісної музики ввечері 21 грудня на концерт в луцький клуб «Оболонь» (вул. Коперника, 8а).

Разом з презентацією нової пісні, «Ріплей» порадує слухачів оновленою програмою. Обіцяють загриати усе найкраще за чотири роки творчості.

Спеціальний гість вечірки – учасник телепроекту «Голос країни» Леонардо Ободеака.

Початок концерту о 21.00 Ціна квитків – 30 гривень. Придбати можна буде при вході в день концерту, однак кількість місць обмежена. Замовлення столиків за телефонами: (050) 215 41 56, (0332) 72 33 53.

КІНОМЕНЮ ВІД ГУРМАНА

Сергій МАРТИНЮК

«ГАРІ, ТРЕНЕР З ТЕНІСУ»

(США, 2008)

Режисер: Денні Лейнер

Шон Уїяльм Скотт і досі лишається для мене одним із найцікавіших комедійних акторів сучасності у світі. І якщо деякі фільми з ним достатньо розрекламовані і знані серед поціновувачів західного кінематографа, то деякі невідомі настільки, що в наших широтах важко знайти хоча б одноголосий їх переклад, не кажучи про повноцінний дубляж. Історія загубленого по життю тенісиста, який, зрадивши мрію, опустився на саме дно американського соціуму, працюючи прибиральником у школі... Нагода взятися за тренування дитячої команди з тенісу докорінно міняє життя бездомного мена, але без пригод і наслідків тут ніяк. Для найвитриваліших і справді відданих можна.

«КОКНІ ПРОТИ ЗОМБІ»

(Великобританія, 2012)

Режисер: Матіас Хьоне

Навіть і не пригадаю, чи дивився щось про зомбаків з часу виходу «Тепла наших тіл» (модними серіалами себе останнім часом не вельми балую). Втім британський гумор на озброєнні в боротьбі з кровожерливим вірусом, який випустили з давнього поховання, знайденого на будівництві, виявився досить дієвим засобом. Невдахи-грабіжники, підприємливі пенсіонери з будинку пристарілих, всюдисущі зомбаки, які заповнили місто... Як на досить невеликий бюджет – якісно, видовишно, з непоганим рівнем гри акторів та спецефектами, як для трешу. Для тих, хто в темі, – гарне доповнення в колекцію гарантовано. Можна.

«КРАСУНІ В ПАРИЖІ»

(Франція, 2013)

Режисер: Одрі Дана

Давно, дуже давно я не стикався з таким об'ємним, майже енциклопедичним зібранням жіночих заморок, комплексів, фобій та іншого ситуативного пекла – феміністки будуть готові розтерзати творців фільму за таку мозаїку кліше, проте в житті не без них... Історія дуже різних парижанок, які так чи так перетинаються на вулицях, у ліжках, в магазинах, з коханками, коханцями, дітьми й батьками. Багато нервів, трохи сексу, приправленого недалеким гумором, і питомо французького шарму між рядками. Десь між тим всім у кадрі присутні Ванесса Параді, Летіція Каста та інші не менш засвічені французькі кінодарування. Можна. В добрій компанії.

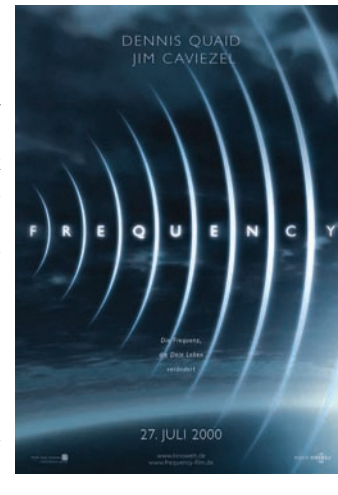

«РАДІОХВИЛЯ»

(США, 2000)

Режисер: Грегорі Хобліт

Є цілий список фільмів у моєму житті, які я відношу до класики кіно, що до класичних списків кінодосягнень людства так чи так не втрапило. Востаннє я дивився стрічку Хобліта ще в останні роки навчання в школі... Історія копа, який через любительську радіостанцію зв'язався з батьком... у минулому. Можливість змінити історію, відвернути невинуватого, зробити все незроблене, сказати про все неказане, – герої цим вправно користаються. Попри всі недосконалість кримінальної лінії сюжету та фізико-технічні недорахунки концепції, фільм торкається чистих людських емоцій у нас, апелює до напіввічного і тим тьмарить всі огріхи. Я радий би наполегливо. Круте.

ОКСАНА ЗАБУЖКО ПРО НОВУ КНИГУ: «ЦЕ НЕ ХРОНІКА ПОДІЙ, ЦЕ ХРОНІКА ПОЧУТТІВ»

ЗАБУЖКО ПРЕЗЕНТУВАЛА ВОЛИНЯНАМ АВТОРСЬКИЙ ПРОЕКТ, ЯКИЙ ОБ'ЄДНАВ ПІД ОДНІЄЮ ОБКЛАДИНКОЮ ПОНАД СОТНЮ ЛІТЕРАТОРІВ, БЛОГЕРІВ, ЖУРНАЛІСТІВ ТА АНОНІМІВ З ІНТЕРНЕТУ

Записала Ірина КАЧАН

У Луцьку 11 грудня відбулася презентація книги «Літопис самовидців: дев'ять місяців українського спротиву», ініціатором якого стала відома українська письменниця Оксана Забужко.

Літераторка розповідає: усі ці люди були свідками й учасниками найдраматичніших подій новітньої української історії, і всі їхні думки й почуття, оцінки й пошуки смислів зафіксовано в режимі «включеного спостереження». Читач, каже письменниця, отримує можливість доторкнутися до живої історії в мить її творення.

Від Євромайдану до АТО, від листопада 2013-го до літа 2014-го – ця книжка простежує в хронологічній послідовності зміну настроїв і глибинні психологічні трансформації в українському суспільстві. Колективний портрет «народження нації», що за дев'ять місяців пройшла шлях від мирного протесту до визвольної війни.

– Як народжувався цей літопис про новітніх українських героїв?

– Насправді це книжка про нас із вами. Про нас як народ. Таке формулювання може видатися претензійним, але саме так і є.

Ідея створення такої книги моя. Хоча першочергово мого прізвища тут не мало зазначатися. Видавництво найняло упорядника – це київська журналістка Тетяна Терен. Вона провела неймовірну, колосальну роботу, кілька місяців сидючи в інтернеті й вишукуючи свідчення самовидців.

Від початку тих трагічних подій, які відбувалися в Україні волею історії, ми всі сиділи в інтернеті, намагаючись зрозуміти, що відбувається. Ми всі були тероризовані інтернетом і туди ж виплескували власні емоції. Власне той нерв цього внутрішнього життя, того, що називається пробудженням країни, а потім навіть стали називати народженням нації, мені захотілося зібрати до купи.

Було чимало історій, дописів, статей, які читали всі, які негайно ставали загальним надбанням – таким собі новим фольклором епохи інтернету. І от першопочаткова моя ідея – зібрати все найзнаковіше в інтернеті й опублікувати. Популярність таких історій легко простежити, наприклад, у «Facebook». Якщо там не менш як п'ятисот поширень, то можна не сумніватися, що цей допис прочитали сотні, а то й тисячі людей. Отакі свідчення історії, які йшли в народ і резонували із загальним суспільним настроєм, і є найціннішими.

Нас цікавили саме свідки тих подій, учасники того, що відбувалося на київському Майдані, відтак у Криму, на Донбасі, в Одесі. Одне слово, це не

ХРОНІКЕР

Оксана Стефанівна Забужко – українська письменниця, літературознавець, публіцист. Народилася 19 вересня 1960 року в Луцьку, де жила до восьми років, поки її батька не виявив КДБ, що переслідував його кілька років. Після цього родина була вимушена переїхати до Києва.

Закінчила філософський факультет та аспірантуру з естетики Київського університету імені Тараса Шевченка.

У своїй творчості приділяє багато уваги усвідомленню української ідентичності і при цьому часто використовує методологію фемінізму та постколоніалізму.

хроніка подій, це хроніка почуттів, це хроніка колективних емоцій. Саме тому багато хто каже, що читати цю книгу дуже важко, бо вона спонукає ще раз пропустити крізь себе цей рік. Як елегантно висловилася коректорка після завершення своєї роботи: «Поки редагувала, ледь не двинула коні». І я вірю їй, бо сама щоразу, як розгортаю її берусь читати, починаю плакати. При чому плач цей не конче пригнічувальний, він катарсичний, пронизливий, збурливий. Але за кожним разом отримуєш ту дозу адреналіну й мусиш робити паузи в читанні, бо спирає дихання.

– Хто переконав вас, що на книзі має бути ваше ім'я?

– Коли я сказала видавцю, що не варто зазначати мого імені, він відповів: «Ти що, збожеволіла? А як ми її продавати будемо?». І коли про цю книгу стало відомо, всі відразу ж написали, мовляв, Оксана Забужко видає книгу про Майдан. І після цього до нескінченності можна пояснювати, що це не я написала, а український народ сотворив цю книгу.

– Що за тексти зібрано в книзі, чий вони, звідки?

– Перші вписи датовано 22 листопада, а останні – серпнем. Таких дописів зібрано близько 250, це понад 200 авторів. Є й кілька моїх. Причому Таня Терен насправду провела шалену роботу. Це ж їх усі треба було віднайти на просторах інтернету. Більшість найцікавішого було у соцмережах. А там – ніки, псевдоніми, і спробуй

розшукати справжнього автора. Одне слово, з близько 15-ма авторами зв'язатися так і не вдалося. Згідно із законодавством, треба було заручитися дозволом на публікацію. Хай Бог простить, якщо тих, з ким нам не вдалося встановити зв'язок, немає на світі. Значить, це буде їм пам'ятник.

– Окрім самого задуму, яка ваша роль у цьому проєкті?

– Те, що вийшло у підсумку, не без мого втручання. Трохи проходила рукою майстра. Боже збав, я не лізла у тексти. Всі абсолютно тексти подано в авторській версії. Пуристів попереджаю: є мат, є російською, є українською, суржиком, помилки, що завгодно. Тобто отак, як говорила, писала і відчувала країна, так і подано – сире м'ясо. Єдине, що я робила з цим м'ясом, – творила загальну композицію. Моїм завданням було стягти все це на нерв, щоб воно читалося, як цілісна книжка. Я дещо підкорочувала, дещо викидала, аби не було повторів і дописів в одному й тому ж емоційному ключі.

Важливо, що частини тих записів, зібраних у книзі, в інтернеті вже немає. І це теж інформаційна війна. Тому поширюйте, люди добрі, це один зі способів збереження інформації.

– «Літопис самовидців...» для української літератури є щось справді нове. Чи є щось подібне в національних літературах інших держав?

– Власне нині відбувається творення жанру. Я для себе почала це

розуміти, творячи «Let my people go», описуючи свої враження від Помаранчевої революції.

Та народ сам від себе не говорить, юрба не має власного голосу. А якщо за справу береться письменник, він ділиться з читачем своєю візією. Тому цілком передати глас народу інструментом літератури вкрай складно. Це до снаги тільки кінематографу. Кіно показує масу, а література завше звертається до читача на дуже інтимному рівні. Завжди є автор, який розмовляє з вами.

Як можна дати голос маси, яка заговорила в добу інтернету, в добу громадської журналістики? Тільки так, як це зробили ми – без цензури, без редактора. Ще раз наголошую: ми відбирали тільки апробовані тексти, які вибухали в інтернеті й отримували свою аудиторію. Але все одно це мозаїка, все одно це вітраж. Все одно це внутрішній емоційний сюжет, для якого такі потрібні були Тетяна Терен і Оксана Забужко. Щоби з цієї какофонії зробити симфонію.

Це пошуки жанру, який тільки-но народжується. Переведення інтернету в папір – це тренд, який ще не оформився й до кондиції жанру поки не дійшов. Процес триває власне зараз.

– Яким для вас персонально видався нинішній рік? І яким він був для української культури?

– Головний підсумок, що ми одбилися. Це вже можна вважати перемогою, принаймні моральною. Країна змінилася. І все насправді мало бути набагато гірше. Колись, коли ми довідаємося про плани, які нам готували, то, готова битися об заклад на щось завгодно, будемо вражені тим, наскільки нам у кінцевому підсумку ще пощастило, які ми круті, який ми сильний народ, як ми несвідомо, самим інстинктом, самі не розуміючи до кінця того, що відбувається, все робили правильно. От весь цей час ми все робили правильно. Для мене це головний підсумок.

А якщо ж говорити про рівень подієвий, то це не був добрий рік для культури, хіба для довготермінових проєктів, як-то фільми. Вийшов «Поводир», який виявився дуже вчасним, лів на нерв, на незагоєну рану, на самоусвідомлення пошуків самих себе. Якби це сталось рік-два тому, міг би лишитися непоміченим. А загалом для літератури й мистецтва то був складний рік. Я за цілий цей рік, крім низки статей для переважно західних видань, не маю чим похвалитися. Коли ти один з небагатьох відомих у Європі авторів своєї країни і можеш щось сказати й пояснити, то це навіть якось зобов'язує «лупати сю скалу». Коли в твоїй країні відбуваються такі події, тоді виявляється, що у письменника зовсім інакша роль, ніж сидіти й писати свої книги.

ВАРТЕ УВАГИ

СВІТ ПОБАЧИЛИ
«ТЕПЛІ ІСТОРІЇ
З КОРИЦЕЮ»
ЛУЧАНКИ ЮЛІЇ
СМАЛЬ

Нещодавно видавництво «Брайт Букс» випустило чергову книгу із серії «Теплі історії». Нині це «Теплі історії з корицею» авторства лучанки Юлії Смаль.

Письмениця, авторка віршів і прози для дітей та дорослих, журналістка, учителька – усе це про Юлію Смаль, яка віднедавна, до слова, разом із сім'єю мешкає у Китаї. Вона зізнається: будучи за кордоном, дуже радіє, що вдома побачила світ її нова книга.

«У мене була ціла купа різних оповідань насипом, і коли з'явилася серія «Теплі історії», у неї почали кликати авторів для збірок. Я написала редактору Юлії Шутенко, чи не хочуть вони надрукувати повість про кохання. Вони моїй пропозиції зраділи, і от за місяць з тих оповідань і власних уявлень про жіночий затишок я створила таку собі повість-мозаїку. Власне оці оповіданнячка ніби створюють візерунки», – розповідає авторка.

За словами Юлії Смаль, писалися ті історії у жовтні 2013 року. Книгу вона радить читати жінкам, які цінують романтику.

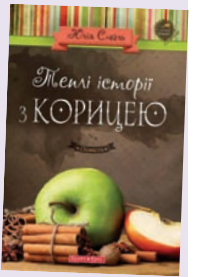
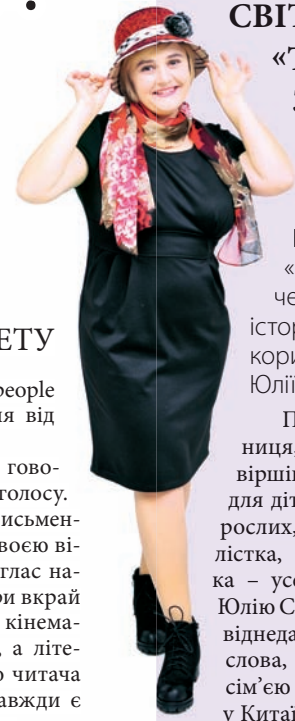
«Це легенька читанка на один передіздвятий вечір. «Теплі історії з корицею» спеціально писані до свят, тому зараз книга буде дуже доречна. Сніг, кохання, затишний будиночок, внутрішнє тепло і кава з корицею», – із таким настроєм Юлія радить братися за її нове творіння читачам.

У видавництві по-своєму хвалять цю книгу, називаючи її затишною повістю про щастя жінки.

«Вона схожа на клаптикову ковдру, це основа-полотно, яка містить на собі різнобарвні шматочки тканини, що своїм поєднанням творять унікальний візерунок. Текст має центральну сюжетну лінію: молода жінка трепетно кохає свого чоловіка, виховує дітей, пече яблука з корицею, піци та лазань, облаштовує дім усілякими мистецькими дрібничками, готується до Різдва й святкує його з найріднішими, вирушаючи в мандрівку. Строкати клаптики – це різноманітні історії кохання, згадані, списані з життя чи вигадані самою героїнею повісті. Саме ці замальовки або оповідання роблять книжку неповторною й дарують особливу насолоду читання», – пише видавець.

Юлія Смаль також розповіла, що кілька тижнів тому вийшла миколаївська збірка від видавництва «Братське», у якій надрукована казка лучанки про Небесну Сотню.

«Ясно, що там і Миколай, і дитина, і очікування зимового дива, але казка дуже болюча, хоча сама збірка – світла і святкова», – зауважила письменниця.

Х ПЛАВАННЯ

САМ СОБІ РЕКОРДСМЕН

Назар ТРИКУШ

У Харкові відбувся Національний Кубок України з плавання. Волинь на першості представляв лучанин Віталій Алпатов.

У дисципліні «200 метрів комплексне плавання» він виборов восьме місце (2.07,95). У запливі батерфляєм на 100 метрів лучанин фінішував шостим (0.55,48), а п'ятим – на дистанції 50 метрів (0.24,81). Найуспішнішим для волинянина став заплив на 100 метрів вільним стилем. Дистанцію Віталій подолав за 0.51,47 хвилини. Цей час став новим рекордом Волині. До слова, попередній рекорд протримався рік і теж належав Віталію Алпатову. «Виступ Віталія був успішним, він покращив свій результат, – коментує Віктор Самчук, директор КЗ «СДЮСШОР плавання» Луцької міської ради. – Цьогоріч це був останній старт. Наступного року Віталій готуватиметься до Чемпіонату України і намагатиметься завоювати ліцензію на Олімпійські ігри».

Х БАСКЕТБОЛ

УРОКИ ПОЛЬСЬКОГО ТРЕНЕРА

Особистий тренер Марціна Гортата, єдиного поляка в НБА, Каспер Лаховіч провів тренування для українських дітлахів у Києві, Житомирі та Львові. Цікаве заняття іменитого тренера відвідали й луцькі юні спортсмени. На майстер-класах «Каспа» наочно показав, що мотивація у спорті є ключем до успіху, наполегливість завжди винагороджується.

«Луцькі дітлахи справді люблять баскетбол, від них лине багато енергії та ентузіазму, – розповідає Лаховіч. – Якщо цей потенціал спрямувати в правильне русло, тоді з них виростуть справжні баскетболісти. В такому віці дітям потрібно вміти подавати технічні моменти в ігровій формі. Для них зараз спорт – це забава».

Після мотиваційної частини «Каспа» разом з учнями відпрацьовував прості баскетбольні елементи, та тренер ні на секунду не дозволяв забувати про концентрацію. Після заняття діти отримали сувенірні наклейки від польського гостя та попросили автографи.

Зазначимо, Каспер Лаховіч приїхав до України завдяки Асоціації християн спортсменів. Ця організація допомагає молоді знайти шлях до Бога за допомогою спорту. Так, улітку до Луцька з лекціями та майстер-класами приїжджали американські баскетбольні тренери Кейсі Харіс та Черіті Стайн.

НА ПЕРЕПРАВІ

ФУТБОЛЬНИХ «КУРЧАТ» РАХУЮТЬ У ГРУДНІ

Павло ФІЛОНЮК

Розбурхані арбітром Кутаковим минулого тижня фанати «Волині» наповнили радістю інформаційні стрічки й тижня поточного. Що тільки приписували їхньому невпинному креативу! Врешті з вуст журналістів вийшло так, що «ультрас «Волині» під час своєї керованої «кимось» акції зазедве не спалили Федерацію футболу України».

Насправді приблизно 300 фанатів з Луцька та 50 дніпропетровців і криворіжан пікетували півдня Будинку футболу в Києві. Палили факери, стріляли петардами, кидалися сніжками у вікна, допоки до них не вийшли. Ні, не Коньков, звісно, бо не «царська» це справа – із холопами мову мовити.

Фанати вирішили поки не викурювати з Федерації Конькова і його команду, а чекати вердикту Колліні стосовно Кутакова.

Тим більше, що, згідно із наявною у «Хронік Любарта» інформацією, вимогу «Волині» щодо перегравання матчу з «Металістом» відхилили. Тепер клубу і його вболівальникам залишається чекати тільки на пом'якшення дисциплінарних санкцій та покарання Кутакова. Увесь минулий тиждень «Волинь» це й робила – надсилала відповідні документи в різні інстанції футбольного правосуддя України.

Відповіді цього тижня чекати не варто, бо, як ще раніше заявив віце-президент ФФУ «продонецький» Анатолій Попов, рішення по «Волині» ухвалить ближче до нового року або ж на початку 2015 року.

У ФФУ зібралися не «вчорашні» – навіщо зайвий раз збурювати ситуацію наперед непопулярними

Фанати скандували, співали, матюкалися й кинули кілька фаєрів на ганок Будинку футболу. До них вийшов заступник Конькова, погломонів кілька хвилин, і ситуація втихомирилася.

рішеннями щодо матчу «Волині» й «Металіста», якщо на носі – Конгрес Федерації, на якому можуть порушити питання дострокових виборів Президента ФФУ? Тим більше, що цього тижня «процес пішов», і за включення у порядок денний Конгресу кадрового питання висловилося більш як десять обласних федерацій футболу. Серед перших у цьому переліку – Волинська. Її функціонери влітку 2012 року палко вітали обрання Анатолія Конькова, а через два роки новий склад федерації передумав і прагне вигнати «Коня» з посади. Щоправда, цього разу можна й «погоріти», бо вірогідність зміщення «футбольного Брежнєва» з посади невелика – аби зарухати питання відставки, треба щонайменше 31 голос... Або ж Коньков піде достроково сам.

ХТО НАЙКРАЩИЙ?

Тим часом на офіційному сайті «Волині» розпочалося голосування за найкращого гравця «Волині» у 2014 році. Відвідувачі сайту й офіційної ФБ-сторінки клубу можуть

віддати свій голос за таких гравців: Міхель Бабатунде, Руслан Бабенко, Ерік Бікфалві, Івіца Жуніч, Артем Кичак, Александр Кобахідзе,

Флорентін Матей, Редван Мемешев, Віталій Неділько, Дмитро Немчанінов, Тимур Парцванія, Віталій Приндета, Сергій Сімінін, Ва-

Х ХРОНІКЕР

У 14 матчах чемпіонату «Волинь» забила суперником 22 голи, і це наразі четвертий показник серед усіх команд Прем'єр-ліги. Для порівняння – за увесь минулий чемпіонат «Волинь» забила 25 голів і це за умови участі в ньому 15 команд... Ще двічі наша команда вражала ціль у матчах Кубка України.

Наразі найкращий бомбардир команди – румун Ерік Бікфалві. Він із дев'ятьма забитими голами (один з пенальті) разом з «динамівцем» Андрієм Ярмоленком – найкращий стрілець чемпіонату. Ще двічі Ерік забив у Кубку України (один – з пенальті).

По два голи за «Волинь» у першій частині чемпіонату забивали відразу чотири гравці: Редван Мемешев, Флорентін Матей, Сандро Кобахідзе та Івіца Жуніч.

Особливо відзначимо взяття воріт від Жуніча – номінального центрального захисника «Волині». Решта гравців забивали по одному разу – Селін, Бабенко, Маріотто, Шабанов та Сімінін. Для капітана лучан гол у ворота донецького «Металурга» став першим у кар'єрі! Так само вперше відзначилися в УПЛ й Дос Сантос та Артем Шабанов.

Ерік Бікфалві – головна «зірка» та бомбардир «Волині»

Х БОКС

БИТВА У ЛУЦЬКУ: «ОТАМАНИ» VS «ГУСАРИ»

Назар ТРИКУШ

На Волині відбулися тренувальні поєдинки з боксу між польськими «Гусарами» та українськими «Отаманами». В обласній ОДЮСШ провели 11 боїв.

Денна серія не виявила фаворита. У найлегшій вазі Денис Козарук та напівлегкій Олег Довгун поступилися польським візаві. Відновили паритет Дмитро Грінченко (64 кг) та Арсен Ризун (75 кг). У важкій вазі Арсен Азізов програв Ігору Якубовські – 0:3. Нічию у денній серії встановив Тарас Неудачін, у надважкій категорії перемігши Павла Верзбіцкі.

«Сподобалося, цікаво, та було тяжко. Ми спеціально не готувалися до цього бою, недавно були збори, де підтягував загальну фізичну підготовку, тому зараз

є не на піку своєї форми, – розповідає боксер з Олександрії Тарас Неудачін. – У мого суперника зріст високий, хоча я до цього вже звик, бо завжди б'юся з високими. Незручний суперник, бо нестандартна скидка в нього. Та я знаю одне: наша збірна – найсильніша в світі».

Проте статус найсильнішої збірної ще потрібно було довести у вечірніх боях. У трьох з п'яти поєдинків перемогли українці – Артем Фатич (52 кг), Богдан Шелестюк (69 кг) та Ігор Шевадзуцкій (91+ кг).

Поєдинки у Луцьку для української дружини стали першим етапом тренувань напередодні старту офіційних матчів у WSB.

Нагадаємо, українські «Отамани» дебютують у змаганнях Всесвітньої серії боксу 16 січня 2015 року домашнім матчем проти мексиканських «Воїнів».

Х Читайте «Хроніки Любарта» у Facebook: www.facebook.com/hroniky.lubarta

Закінчення. Початок на стор. 10

ВІДЛУЧЕНІ ВІД ДИВА. Найрозповсюдженіший метод покарання для фанатів-хуліганів або для «фаерменів» – заборона на відвідання матчів своєї команди. Є такі «кадри», які дістали «бан» на всю територію Німеччини. Аксель Панніке зі спеціалізованої організації FAN Projekt (про неї більш детально поговоримо в одному з наступних номерів «ХЛ»). – Ю.К.) розповідає, що ця категорія вболівальників чи не найпроблемніша. «Так, вони мають заборону, але ж ця критична маса однаково іде на футбол, вболіває. Що з нею робити за межами стадіону? Як контролювати цих хлопців? – каже Аксель. – Для відлучених від футболу наймаємо кафе чи бари і разом з ними переглядаємо матчі по ТБ».

ДИВО. Шоу на секторі «східної криви» починається ще за годину до матчу (це не очеп'ятка – так трюхи неприємно на наш манір називають ультрас берлінської «Герти»). Фанати – на секторі їх приблизно 10 тисяч – розкачують трибуни, співаючи пісні. Загалом, фанатська хореографія переважно співоча. Вихід мюнхенців на розминку вітають улюлюканням та свистом. Своїх – скандуванням. Засвистують «баварців» навіть тоді, коли на табло з'являються кадри із підтрибуних приміщень. До слова, на поле «Олімпіаштадіо» гравці виїждять на ескалаторах!

«Олімпіаштадіон» – футбольна Мекка Берліна та Німеччини, на якій грає «Герта». Арену будовав ще гітлерівський режим до Олімпіади-1936. Стадіон, попри війну, повністю зберігся. Саме через ці ворота марширували нацистські марші.

СХОДИТИ НА «БАВАРІЮ» У БЕРЛІНІ

Перед матчем біля стадіону викочують вагон «Дойчбану» – німецької залізниці – основного спонсора «Герти».

Для того щоб тренувати хореографічні прийоми, перед матчем «Герта» надає своїм вболівальникам спеціальне приміщення. Є знижки на абонементи для членів фанатських угруповань. Ультраси заробляють на власні потреби, продаючи атрибутику. Перед матчем на території стадіону у вагончику відкривається фан-посольство «Герти»: тут домовляються про май-

бутній виїзд, купують фанатську програму матчу, переповідають останні новини «ост-курви».

...Того листопадового вечора в Берліні було морозно і вогко. Читач, напевне, зрозумів, що про погоду на «Олімпіаштадіоні» ніхто не говорив. Був тільки футбол, шоу та емоції.

У Берліні футбол за кожним роком. Ідеш собі містом, а тут – велетенський графітіподібний Томас Мюллер.

Забув сказати: виграла «Баварія», але всього 0:1.

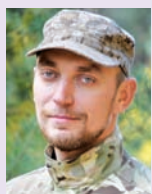
У наступних номерах читайте: ХТО СПОВІДАЄ НІМЕЦЬКИХ ФУТБОЛЬНИХ УЛЬТРАС?

Х АСТРОЛОГІЧНО-ПОЛІТИЧНИЙ ГОРОСКОП НА 19 – 25 ГРУДНЯ

ОВЕН (21.03 – 20.04)
Ігор Єремєєв (3 квітня 1968 р.)

Ще довго не повертатиметеся з риболовлі. Знаючи, як добре ви знаєте усі «пригодовані» місця в ставках і озерах, зорі припускають «жирні» корпоративи на свята. Не соромтеся – вам буде що і за що святкувати.

ТЕЛЕЦЬ (21.04 – 21.05)
Сергій Дружиневич (11 травня 1979 р.)

Варто стати на вичікувальну позицію. Зорі співають про те, що має сенс пошук корисної інформації, спілкування й обмін думками. Не рекомендовано робити поспішні висновки й ухвалювати рішення. Обставини мінливі, завтра доведеться перепросити у вчорашніх побратимів.

БЛИЗНЯТА (22.05 – 21.06)
Ігор Лапін (28 травня 1969 р.)

Імовірність побувати у стиліста висока, але похибка коливається у межах 80%. Хаки пасує сміливим та відважним, а до першої зарплати ще треба дотягнути. Зорі радять частіше навідуватися в рідні краї, бо пізнаваність різко впала.

РАК (22.06 – 23.07)
Віталій Кварцянний (19 липня 1953 р.)

Штормитиме вас не по-дитячому. А все через проблеми зі зв'язком: ніяк не додзвонитесь на море. Відпочинок вам тільки снитиметься, але на кілька днів подалі від улюбленої справи виїдете. Точить ножа на злі язика, які плещуть зайве.

ЛЕВ (24.07 – 23.08)
Ігор Коцан (14 серпня 1960 р.)

Прекрасний період, щоб подумати про здоров'я, тільки зараз у вас вистачить сили волі для занять спортом. Не бійтеся брати на свої плечі зайвий проект – яка різниця, скільки їх завалювати, не довівши до пуття. З поганого зорі пророкують збільшення кількості скандалів на роботі. Втечете від них у відпустку.

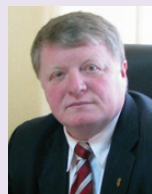
ДІВА (24.08 – 23.09)
Микола Романюк (24 серпня 1958 р.)

Є сенс більше уваги приділити практичній складовій питання економії. Варто погортати відповідну літературу, зіставити факти й провести аналіз. У ці дні годі щось підписувати і починати. Суєта суєт і марність сподівань.

ТЕРЕЗИ (24.09 – 23.10)
Володимир Бондар (16 жовтня 1968 р.)

Новини, пов'язані з кар'єрою, будуть несподіваними, отож, будьте готові скочити на коня і мчати до мети. Ви ж не даремно старалися весь цей час: тепер пора отримувати результати пролитих рік солодких слів.

СКОРПІОН (24.10 – 22.11)
Валерій Черняков (13 листопада 1966 р.)

Можете відчути тиск на себе з боку партнерів, або ж самі почати тиснути на них, вимагати сатисфакції за надані колись іміджеві послуги. Але все ж це хороший період. Коли все навколо летить в тартарари, закурить сигару і загадково посміхайтеся.

СТРІЛЕЦЬ (23.11 – 21.12)
Ігор Палиця (10 грудня 1972 р.)

У вас почався період, коли більше енергії треба присвячувати кар'єрі. Але з іншого боку – куди вже вище дертися? Більше роботи – більше скандалів. Не пускайте гроші на вітер, приберіть їх для тих, кому заборгували. Ймовірність непрофільних покупок невелика.

КОЗОРІГ (22.12 – 20.01)
Ігор Гузь (11 січня 1982 р.)

Не припините спроби поєднати непоєднане. Зоряна вам порада: не гладьте леопардів і дикобразів проти хутра і голок. Особисте життя налаштується в міру надходження теплих новин із батьківщини. Заякорилися ви правильно.

ВОДОЛІЙ (21.01 – 19.02)
Степан Івахів (24 січня 1968 р.)

Захочете провести не одну вечірку – це чудово, але будьте готові до того, що ваша надактивність дасть погану зворотну реакцію – скандали з друзями. Поїдьте на фронт – це відділить зерна мудрості від половин підклимної боротьби.

РИБИ (20.02 – 20.03)
Петро Саганюк (8 березня 1950 р.)

Шукатимете можливості заробітку грошей. І це час, коли можете заробити! Хочете щось купити – купуйте, не пошкодуєте. Можете отримати надбавку до зарплати. Щонайменше зорі радять попросити про неї у керівництва. Іміджеві втрати мінімальні.